

Упорядник о. Ігор Цар

ІСУС ПРОМОВЛЯЄ ДО НАС

Львів - 2013

УДК 27-31-475
ББК 86, 37
Ц18

У цій збірці є 400 висловів, які вибрані з 12 томів книги «Богочоловік». Це детальні розповіді про життя Ісуса Христа і його науки.

Ісус: Візьміть, візьміть цей твір і не відкладайте його вбік, а читайте і давайте іншим читати, бо час близько, а хто святий – хай освячується ще більше. (т.12, ст. 349)

*На обкладинці ріка Дністер в Бакоті,
біля Кам'яння-Подільського*

ISBN 978-617-7142-04-0

© о. Ігор Цар

© ТЗОВ «Папуга»

ПЕРЕДМОВА

З ласки Божої прочитав я 12 томів книги “Богочоловік”. Нема більшого щастя на землі, як через цей твір увійти в глибоке споглядання Бога, з’єднатися з Ісусом і перебувати в Ньому та з Ним. Під час читання відчувається особлива присутність Бога. Він поруч з тобою день і ніч. Це невимовне щастя! Цей твір неможливо читати без сліз. Моя душа кричить до цілого світу: люди, не марнуйте життя, яке швидко збігає, а читайте цю книгу! Одного разу, щоб краще передати вартість читання цього твору, я жартома сказав: хто не читав “Богочоловік” – той мені не друг!

Я побачив, що від читання цієї книги міняється мій погляд на життя, сильно укріплюється віра, а на людей дивлюся очима Ісуса і навіть Службу Божу сприймаю по-іншому. А те, що тут написано про Богородицю і чому вона Співвідкупителька – цього словами не передати. Марія – Мати Божа і Мати наша! Хочу, щоб всі прочитали цей твір, а особливо ті, хто має сумніви щодо заступництва Богородиці і чому ми її величаємо.

Неможливо запам’ятати все, що написано у Євангелії на 12 томів, а тому я виписував те, що найбільше мене вражало, і так вийшла книжечка, де є 400 висловів. Деякі речення я окремо вибирав з тексту і робив з них один вислів. Моя мета була – стисло передати зміст сказаного. Думаю, що той, хто прочитає ці вислови, набере відваги прочитати всі томи, аби наситити свою душу Словом Божим. Знаю, що є противники цієї книги, але я роблю все, щоб правда Божа і віра Христова запанувала в Україні та над цілим світом.

Ось вислів Ісуса: “Я прошу вас і говорю особливо до вас, Мої священники: прийміть упокорення бути зневаженими цивільною людиною, аби ви стали “отцями душ”. Цей твір для всіх. Та в особливий спосіб він присвячений вам, це Євангеліє, в якому Вчитель бере Своїх священників за руку і веде їх зі Собою в ряд учнів! Добрі із вас матимуть із цього твору радість, а злі будуть бушувати” (т.12, ст. 93).

Папа Пій XII сказав: “Опублікуйте цей твір таким, яким він є. Хто його читатиме, той зрозуміє”. Святий отець Пію, стигматик, передбачив, що цей твір буде дуже впливовим і пошириться по цілому світі. Завдяки владиці Софрону Мудрому видавництво “Місіонер” видрукувало всі 12 томів. На це видання Владика особисто виділяв кошти і спричинився до розповсюдження цих книг серед українського народу.

МАРІЯ ВАЛЬТОРТА

Ця Божа квітка народилася в Італії 14 березня 1897 року. Її батько був військовим, але мав лагідний характер і з любов'ю виховував її. Зате мати була істеричною жорстокою особою, яка двічі перекреслила любовний роман Марії.

У Флоренції в 1913 році на Марію напав революціонер і сильно вдарив її залізним прутком по ребрах, чим спричинив їй інвалідність. З 1934 року вона до кінця життя не могла підвестися з ліжка!

Батько помер у 1935 році, а мама в 1943 році. За Марією доглядала сирота Марта Дігіоті. У Страсну п'ятницю 1943 року Марія почула голос, який диктував їй Божественну Мудрість. Це тривало кожен день до 1947 і, з перервами, до 1951 року. Загалом – 15 тисяч вручну списаних аркушів. Сяючого ранку 12 жовтня 1964 року Марія відійшла у кращий світ. Її поховали в Базиліці Благовіщення у Флоренції.

Ісус сказав до Марії Вальторти: Я благословляю тебе, фіалко Моїх страстей і страсна квітко Марії! (т.11, ст. 288)

МОЛИТВА ПРО БОЖУ МУДРІСТЬ

Предвічний Боже, зішли на нас з високого неба Твою святу Мудрість, просвіти нею наші уми. Нехай Божа Мудрість поведе нас дорогами правди, нехай стереже нас від лжі та обману.

“Мудрість – це безконечний скарб для людей. Хто її осягає, стає учасником Божої приязні, бо доручає йому дар знання й просвіти” (Прем. 7:14).

Шукаємо її, товаришки життя, без якої життя не має вартости, є тільки тягарем. Хоч як серце людини за нею тужить і до неї рветься, та не для себе її шукає, бо це її дар і та Божа ласка, що хто її, святої, з Неба бажає, тому вона найбільшим добром людини здається, “щоб у всьому прославлявся Бог через Ісуса Христа, котрому слава й сила во віки вічні. Амінь!” (І Пт. 4:11)

Митрополит Андрей Шептицький

ПЕРШИЙ ТОМ

1. Сва була створена непорочною і оточена чистотою, але з власної волі дозволила себе зіпсути. А Марія, хоч жила в зіпсованому світі, не хотіла спричинити шкоди своїй чистоті навіть думкою про гріх. (т.1, ст.19)
2. Світ не був знищений за гріхи тільки через те, що мала народитись Богородиця. (т.1, ст.39)
3. Богородиця до М. Вальторти: Піднось своє серце, навіть коли твій хрест тебе придавлює, тебе розриває, вбиває тебе! – Бог з тобою! (т.1, ст.63)
4. Богородиця до М. Вальторти: Буде краще, якщо ти об'єднаєш свої страждання з стражданнями Ісуса Христа і моїми. Я відчуваю також всю любов, яку виявляють моєму Ісусові, бо це любов, яку виявляють і мені. Прийди! Я – Цариця Неба, але завжди залишаюсь Матір'ю. (т.1, ст.119)
5. Богородиця: Хто святий, той завжди скромний і смиренний. Хрест вже кинув свою тінь на моє життя, і жалобним співом лунали в мені голоси пророків. Мене назвали Марією. Гіркота завжди домішувалась до солодкої радості, яку Господь влив у моє серце. Я була Співвідкупителькою, а тому і жертвою. (т.1, ст.131)
6. Ви просите про милість, але душею, в якій милість відсутня.
(т.1, ст.141)
7. Перебувайте в тіні і в мовчанні, ви, обранці Божої милости, щоб чути єдині слова, що є “життя”, щоб бути достойними мати над собою і в собі сонце, що завжди світить. (т.1, ст.153)
8. Гріх Єви – дерево з чотирма гілками: зарозумість, жадібність, обмова і похоть. (т.1, ст.168)
9. Коли все моє єство враз розірвалось від передсмертного крику мого Сина, я звільнилась від всякої жіночости; я вже не була більше тілом, але ангелом. Марія, наречена Святого Духа, померла в цю мить. Залишилась Мати ласк, що з мук породила ласку і дала її вам. (т.1, ст.169)
10. Святий Йосиф був коротко в чистилищі. (т.1, ст.226)
11. Ісус до М. Вальторти: Плач, моя дорога дитино, але залишайся сильною! Розп'яття полягає у витривалості, з якою мученик їх сприймає. Твоє страждання є істинними страстями. (т.1, ст.261)

12. Терні, що ранять серце, треба приймати зі смиренністю – і тоді вони перетворюються на вічні троянди (т.1, ст.268).
13. Мої слуги, подібно до Мене, мають лише одне бажання – страждати, щоб відкупити. (т.1, ст.273)

ДРУГИЙ ТОМ

14. Уночі мій дух черпає від Отця поживу. Молитву, розважання і самотність вважаю необхіднішими за матеріальну поживу.
(т.2, ст.49)
15. Хто позбавляє себе життя сам, цим визнає свою зарозумілість, а Бог ненавидить зарозумілість. Властиво, відчай – це є зарозумілість. Людина, яка сама собі хоче допомогти, не має смиренности, бо не просить в Бога помочі. Інша не просить пробачення, бо думає, що Бог не простить. І те, і друге, є зарозумілість. Отець може все простити, коли людина за прощення молиться щирим пригнобленим серцем, яке є смиренным і слухняним до воскресіння в добрі! (т.2, ст.50)

ТРЕТІЙ ТОМ

16. Адам назвав свого друга “собакою”, а того, що був найбільше схожий на нього своєю густою, що стояла сторчма, шевелюрою – “левом”. Він назвав “вівцею” ягня, що ніжно привітало його, а “пташкою” – квіти в пір’ї, що літають, як метелик, і милозвучно співають, чого метелик не може. (т.3, ст.40)
17. З Богом ті всі, що роблять добрі діла. Проти Бога ті, що роблять погані речі на шкоду ближньому. А Бог мстить за біль, завданий Його дітям зіпсованою людською душею. (т.3, ст.41)
18. Якщо у батька вбили дитину, то провинились не лише супроти неї, але і супроти батька! Смерть влучає в тіло дитини і в серце батька, і обом завдає рани. Якщо вбивають будь-яку людину, то грішать не лише супроти цієї людини, але й супроти Бога!
(т.3, ст.42)
19. Хто проникає в дім іншого, щоб прелюбодіяти, є злодієм, і то наймерзеннішим. Моя душа кричить через відразу до розпусти. Мені приємніше доторкнутись до мертвого праведника, ніж наблизитись до такого, від якого смердить розпустою. (т.3, ст. 57)

ЧЕТВЕРТИЙ ТОМ

20. Ти спустошив свою душу ненавистю, а любов'ю і милосердям ти знову відбудуєш її. (т.4, ст.104)
21. Журба є особливим видом високомірності, а ти повинен мати тільки покору. (т.4, ст.106)
22. Як блудний син ти повинен піти до Отця, щоб Отець зміг тобі сказати: Не до Моїх стіп, а до Мого серця пригорнися, що страждало через твою відсутність, а тепер щасливе, що ти повернувся.
(т.4, ст.110)
23. Ізра-ель: народ Бога, Виф-леєм: дім хліба, щоб дати голодному помираючому людству – істинний хліб. (т.4, ст.126)
24. Тільки покора є мірилом навернення і сили святости. Якщо хтось не позбудеться гордості, не дайте себе обманути і не вірте, що він навернувся. (т.4, ст.250)
25. Не можна вести поганих розмов, навіть із самим собою, бо єство, в якому може замешкати Бог, повинне бути чистим.
(т.4, ст.297)
26. Я не твердий і суворий Бог. Я – живе Милосердя. І швидше від думки опиняюся біля того, хто звертається до Мене. (т.4, ст.309)
27. Богородиця: Наш дух має потребу повністю зануритися в океан споглядання, щоб знову виправити те, що зіпсував світ, щоб зібрати нові сили і сходити все вище. (т.4, ст.386)
28. Богородиця: Споглядання більше прислужиться духові, через нього ми прийдемо до справжньої молитви, тобто до любови, подивляючи досконалість Божу і роздумуючи над своєю власною м'якістю; поспівчувати іншим, що впали, зрозуміти їх, а не критикувати; бути вдячним Богові, який підняв нас з гріха і пробачив нам. Молитва є справжньою молитвою тільки тоді, коли є любов. (т.4, ст.386)
29. Богородиця: Йоан ще молодий, але він уже орел, бо осягнув таємницю духовної міці, духовної освіти: любляче споглядання.
(т.4, ст.387)

П'ЯТИЙ ТОМ

30. Як можна вірити, що потрапиш до Бога, якщо не сподіваєшся на Його доброту? Надія готує дорогу доброти, бо людина повинна надіятися, щоб могли любити. (т.5, ст.30)
31. Переконати можна лише витриманою лагідністю. Горе тому, хто хапає людину за горло, щоб її переконати. (т.5, ст.38)
32. Молитва – це розмова серця з Богом і повинна стати звичним станом людини. (т.5, ст.77)
33. Робити добро – вища молитва, аніж гімн і псалми. (т.5, ст.82)
34. Ісус до апостолів: Якомога більше віддавайте перевагу бідним, щоб їх не принизити і згадуючи мене, бо Я бідний, бідним залишуся і пишаюся цим, а також тому, що бідні часто кращі за багатих. (т.5, ст.100)
35. Краще померти від холоду, роздягнувшись заради жебрака, аніж серед м'яких одєж дати замерзнути серцеві з нестачі любови.
(т.5, ст.178)
36. Не бійтеся торкнутися прокаженого, тому що ніяка хвороба не може заразити нас, якщо Бог цього не хоче. Але, якщо і заразитесь, доглядаючи за хворими, то в іншому житті ви стоятимете у списку мучеників з любови. (т.5, ст.181)
37. Навіть якби всі ув'язнені були злодіями і розбійниками, то ми вчинили б зло, зробившись самі злодіями і вбивцями, відібравши у них через нашу зневагу надію на прощення. (т.5, ст.182)
38. Прощайте, якщо хочете прощення, і ви зрадієте в небі через любов до ближнього, яку ви вчинили, як із зоряного плаща, який буде покладено на ваші святі плечі. (т.5, ст.186)
39. Пригніченість і злість на самого себе завжди є знаком зарозумілості і недовір'я. Якщо ти смиренний, – знаєш, що ти бідна людина, підпорядкована потребам тіла, яке деколи тріумфує. Якщо ти смиренний – не маєш надмірного довір'я до себе самого, але надієшся на Бога, та навіть за невдач залишаєшся спокійним.
(т.5, ст.194)
40. Відмовитися заради Ісуса від власної сім'ї – означає любов, досконалішу від найчистішого золота, перлину із сліз і рубін з крові, що витікає з рани серця, котре розірване розлукою з рідними. Майте Небо в серці і серце в Небі біля вашого скарбу. Зі

скарбом святих у серці є Небо святих. (т.5, ст.196)

41. До вас, мала отаро, тих, що терпите через свою доброту, Я скажу: Ви ніколи не будете сиротами. Ви ніколи не будете покинутими. Швидше Бог перестане бути Богом, аніж чогось забракне його дітям. Простягніть руку: Отець дасть вам усе як “Отець”, отже, з любов’ю, яка не принижує. Висушіть свої сльози. Я приймаю вас і несу вас, тому що Я маю милосердя до ваших бід. (т.5, ст.342)
42. З дитячою невинністю, чистотою і любов’ю ми потрапляємо до серця Божого. Майте довір’я, будьте в мирі. Немає такої біди, яку мій Син не міг би перетворити на багатство, і немає такої самотності, яку Він не міг би заповнити, як не має таких помилок, яких Він не міг би стерти. Немає більше минулого, коли його стирає любов. Навіть жакливого минулого. Ти хочеш боятися, коли і розбійник Дисмас не мав страху? Люби, люби і нічого не бійся. (т.5, ст.348)
43. Фарисеї – це шакали, гієни, які йдуть слідами тління і зневажають хвилі пахощів, які приносить вітер з духмянних садів. Гієни не люблять ні лілії, ні гвоздики, ні троянди. Для них – це відразливі запахи. А сморід тіла, що розкладається, для гієн – пахощі. Так і фарисеї, які вишукують тільки все зле, а на добре закривають очі. (т.5, ст.360)
44. Всі слова ангелів, всі їхні співи і вся їхня ревність не зробили б Мене щасливішим на землі, якби Я не мав Твоїх, Мамо! Ти Мені сказала і дала те, що вони не могли дати. Не Ти вчилася від них, а вони від Тебе. Поблагослови Мене, Мамо, як тоді, коли Я був ще малим. (т.5, ст.375)
45. Хто вірить у Моє Слово – не сміє бути сумним, як ті, що не вірять. (т.5, ст.381)
46. Якщо Бог звільняє душу, – тоді Він робить це завжди для більшого блага самої душі і її рідних. Бог поєднує тоді із службою ангела-хоронителя службу душі, яку Він покликав до Себе і яка тепер любить своїх родичів чистою любов’ю, вільною від усякої вайлуватости, тому що вона любить їх у Бозі. Коли звільняє душу, то також зобов’язується турбуватися про тих, котрі zostалися.
(т.5, ст.384)
47. Ми відбули свою молитву! Ми споглянули на істину і подивляли Бога в Його доброті. Все це є молитвою споглядання. Заспіваймо гарний псалом з подяки за радість, що є у нас. (т.5, ст.385)

48. Мозолі з'явилися тому, що Я довго не працював руками. Роздумай! Якщо безділля шкодить рукам, то як же воно тоді шкодитиме душі? Два роки тому Я міг працювати і 14 годин на день, не відчуваючи болю. Подібне стається з тим, хто занедбує ревність і волю. Він стає м'яким і слабким. Він швидше втомлюється, й отруйні речовини духовних хворіб легко проникають у нього. З іншого боку, тільки з подвійним зусиллям творить він добрі діла, які раніше йому нічого не коштували, тому що він був постійно у формі. (т.5, ст.388)
49. Ти будеш Матір'ю і вчителькою християн. Ти є нею відтепер: Я – твій первородний і перший учень. Всі народи прийдуть до тебе, свята годувальнице, що даватиме світові і століттям молоко мудрости і життя. Як багато уст прагнули насититися з твоїх грудей, а скільки їх прагнутиме цього в майбутньому! Тебе палко жадали патріархи і пророки, тому що з твого плідного лона мала вийти пожива для людей. Тебе шукали, щоб випросити прощення, науку, захист і любов, і блаженні ті, котрі це робитимуть! Бо неможливо вистояти у Христі, якщо твоя допомога не скріпить милість, о Мати, повна милости! (т.5, ст.379)
50. Людина забуває, що цінності ховаються під скромною зовнішністю, тоді як дріб'язковість прикривається великою помпезністю, щоб заволодіти юрбою. (т.5, ст.391)
51. Первородний гріх для вірних Я знищу, але дух збереже схильність до гріха, якої б він не мав без первородного. Тому постійно треба пильнувати і плекати духовне життя, так, як і мати піклується про дитину, яка залишилася слабкою після хвороби в дитинстві. А тому не слід байдикувати, а слід завжди бути старанним, щоб міцніти в доброчесності. Коли ж милість, повернена Моїм відкупленням, буде підкріплена активною і невтомною волею, то вона залишиться. Не тільки це – милість навіть зростатиме, тому що вона поєднується із здобутими людиною чеснотами. Святість і милість! Які певні крила, щоб полетіти до Бога! (т.5, ст.395)
52. Навіть пожертвувана ложечка меду може послужити для того, щоб знову подарувати змученому мир і надію. Тістечко чи інша їжа, яку не споживаємо у любовному намірі, можуть у дивовижний спосіб стати хлібом для далекого голодуючого, якого ми ніколи не будемо знати. Гнівне слово, навіть якщо воно оправдане, яке в душі жертви не було промовлене, може перешкодити далекому злочинові, так як і відмова від зривання плоду, принесена з любови, може допомогти прозріти злодієві і перешкодити грабежеві. Жертва

мученика часто бере свій початок у героїчному самовихованні, яке він поклав на себе з ранньої юности з любови до Бога і ближнього. (т.5, ст.414)

ШОСТИЙ ТОМ

53. До Небесного Царя можна потрапити крутим шляхом жертви і лагідними щаблями прощення та любови. (т.6, ст.127)
54. Істинне значення імени Марія відкривається істинно віруючим і істинно люблячим у жажливій годині болю, коли Богородиця прийме тортури зі Своєю Дитиною, коли Співвідкупителька з Відкупителем відкупить перед очима цілого світу і на всі часи людей. (т.6, ст.203)
55. У тобі спасіння світу, Мати Воплченої любови і обіцяного Спасителя! Твій блиск, твоя молитва, думка, що ти будеш Мене носити, втішала Мене у вічності через Моє призначення до страждань і до нелюдського досвіду того, чим є зіпсований світ для досконалого Бога. Лише ти одна є жінкою, до якої не пристало жодної вади, одна лише істота, яка не коштує Спасителеві жодної рани. (т.6, ст.226)
56. Душа Моєї Матері споконвіку в думці Божій і тому вона вічна у своїй красі, в яку Бог влив усю досконалість, щоб черпати з неї радість й утіху. (т.6, ст.226)
57. У біснுவатих немає ні покаяння, ні бажання бути звільненими-оздоровленими. Тоді Ісус бере до уваги волю родичів, котрі відображають волю біснуватого, який, якби йому в усьому не перешкоджав демон, бажав би звільнення-оздоровлення. (т.6, ст.250)
58. Любіть дітей, як ангелоподібні образи, якими ви теж можете бути. Тричі горе тому, хто нищить невинний блиск дитячих очей. Дитина через свою невинність є цілковито душею. Вважайте на душу дитини і на її тіло, як ви вважаєте на святе місце. В кожному тілі – храм духа, але храм дитини святіший і глибший, він по той бік подвійної завіси. Дитина освячує, вона дає насолоду і свіжість уже сыйвом своїх очей без злоби. Ви кажете, що не можете бачити ангелів, але Бог дає вам дітей, як зразок. (т.6, ст.260)
59. Відійди, проклятий демоне, в ім'я Господа Ісуса, Христа, Царя з роду Давида, царя Ізраїлю. Він – Спаситель і Переможець.

Утікай перед Його Іменем! Достатньо вже вірити в Моє ім'я, щоб урятувати душу, тому, що Моє ім'я – спасіння. (т.6, ст.263)

60. Втратити життя – нічого не значить. Погано втратити власну думку, діючи проти закону. (т.6, ст.369)
61. Царство Небесне – для кожного, хто зуміє оновити себе і прийме в себе правду і любов! (т.6, ст.381)
62. Бог завжди говорить устами своїх слуг у часи їхнього служіння. І як таких, їх слід вислуховувати у тиші і з пошаною. Вимагай усе більшої уважності під час годин науки і в місцях науки. Коли священники виконують дії своєї священничої служби, то вони тоді більше не людина Анна чи людина Садок, а вони – “священик”. Завжди відділяй убогу людскість від священства. (т.6, ст. 383).
63. Мій гріх завжди у мене перед очима, – каже псалмопівець. Це зберігає дух упокореним. Це добрий спогад, коли він пов'язаний з надією і сподіванням на милосердя. (т.6, ст. 399)
64. Де немає покори, там немає прогресу. Зарозумілість – це камінь, який сатана використовує як п'єдестал. Для чого тримати його в серці? (т.6, ст. 400)
65. Хто хоче наслідувати Мене, повинен любити істину, чистоту і покору. Він повинен мати любов для всіх і мати героїство, щоб виступати проти людської думки і ярма тиранів. (т.6, ст. 444)

СЬОМИЙ ТОМ

66. Завжди шануйте бідних, яких ніхто не любить, якщо хочете бути досконалими. (т.7, ст. 30)
67. Немає більшої любови до Господа і до ближнього, ніж усвідомлення того, що страждаєш і вмираєш для величі Божої і для вічного блага братів. Це мало себе самого рятувати. Це – найменше із святости. Гарно є – рятувати. Себе віддати, щоб врятувати. Любити так сильно, аби стати пломенючим вогнем, щоб врятувати. Тоді любов є досконалою, а святість високою душею буде велична. (т.7, ст.39)
68. Є душі, яких рятують в останню мить, тому що впродовж усього життя за них молилися. (т.7, ст. 41)

69. Достатньо мити досконалого зосередження, щоб підготуватися, щоб з'явитися перед Богом. Сповнення Божої волі завжди є підготовкою до святої смерті. Якщо Бог хоче, щоб ти діяв, і ти слухаєшся, то цим послухом ти підготуєшся краще, ніж би ти заліз поміж самотні скелі, щоб молитися і споглядати. (т.7, ст. 69)
70. Не протестом проти властей нація стає великою і вільною, а святим способом життя громадяни отримують благословення Господа, який може зворушити серце керуючих або усунути їх із їхньої посади чи навіть із життя, коли вони переступлять межу, особливо, якщо народ освятився і отримав прощення Боже. (т.7, ст. 97)
71. Матері Моїх апостолів і святі ізраїльтянки не потребують принижуватися при Моїй появі, як рабині. (Ісус перешкоджає Марії – мамі Юди Іскаріота стати на коліна, щоб поцілувати стопи Ісуса. Вона зачислена до мучеників. (т.7, ст. 154)
72. Страждання настільки ж цінні, як робота і молитва. (т.7, ст. 268)
73. Закхей не міг би більше витримати без води істини, без хліба любови і без поцілунку прощення. (т.7, ст. 322)
74. Любіть, щоб бути гідним тієї, яка буде любити за всіх і сама буде любити всіх. Любов є тим, що врятує світ. (т.7, ст. 340)
75. Марія буде протилежністю Єви з її потрійним гріхом своїм досконалим послухом, своєю незаплямленою чистотою і своїм безумовним смиренням. Вона через них постане як цариця і переможниця. (т.7, ст. 350)
76. Любов і прощення не знають меж ні в Бога, ні в істинних синів Божих. Єдиною перешкодою для прощення і любови є неготовий до розкаяння опір грішника. (т.7, ст. 372)
77. Ваша винагорода буде такою, що ви забудете і землю з її стражданнями, і чистилище з його тугою за Любов'ю (т.7, ст. 376)
78. Чи не здається мучеництвом бути змушеним жити, коли світ втратив для тебе всяку притягальну силу, а твоє серце тужить лише за Небом; бути змушеним жити, щоб навчити інших любови, бачити розчарування Вчителя і невтомно працювати, щоб дарувати Вчителю душі? Чини волю Божу завжди, навіть якщо твоя воля буде здаватись тобі більш героїчною і святою. (т.7, ст. 377)

79. З життям закінчується і страждання, яке відчували ті, котрі є добрими і порядними у своїх кайданах; а зі стражданням зникає і різниця між багатими і бідними, між панами і рабами. (т.7, ст. 382)

ВОСЬМИЙ ТОМ

80. У римлян велику роль відіграють любов до батьківщини і чоловіча хоробрість. Вони стали майже міфом. Не руйнуйте їх, а надайте духу любови до батьківщини нового змісту, тобто переконання, що Рим і духовно повинен стати великим як центр християнства, а римську мужність використайте для того, щоб сильних у бою зробити сильними у вірі. (т.8, ст. 19)
81. Убиваючи дітей жорстоких єгиптян, Бог проявляв до них милосердя, тому що вони, не маючи змоги вирости, не стали такими грішниками, як їхні батьки; і до батьків також, даючи їм час розкаятися у своїх злочинствах. Отож, ішлося про сувору доброту. (т.8, ст. 30)
82. Отож, якщо ви є вогнем у любові до істинного Бога, то вогонь ненависти до Бога не зможе вам зашкодити. Вогонь любови перемагає усякий інший вогонь. Моє вчення – любов, і хто його прийме – входить у вогонь любови, і вогонь демона більше не зможе його мучити. (т.8, ст. 65)
83. Брехня є першим кроком до злочинства і чоловіковбивства.
(т.8, ст.70)
84. Богородиця: Я не додаю до чаші мого Сина гіркоти новинами про нові поразки, прогрішення, гріхи, переслідування... Я мовчала і буду мовчати. (т.8, ст. 71)
85. Моєю владою Судді і Відкупителя Я розгрішаю тебе від усіх прогрішень і промахів, які ти зробив у житті, від усіх поривів проти любови і проти тих, хто тебе ненавидів. Від усього Я розгрішаю тебе, о сину. Іди у мирі! (т.8, ст. 77)
86. Маргціам: Офіруючи молитви, я думаю про душі тих, за які ніхто не молиться, і якщо вони більше не потрібні моєму батькові, нехай вони підуть на добро тим, про яких ніхто не думає.
(т.8, ст. 81)
87. Яку вагу може мати в очах Божих виставлення напоказ культу, якщо серце у своїй глибині Бога не любить, не згорає у сповненій вшанування любові до Бога; якщо воно Його не славить

і не подивляє із любов'ю сотворені Ним творіння, а насамперед людину, вершину земного творіння? (т.8, ст. 82)

88. Бог сам є любов. Любов є не що інше, як найчіткіша і найясніша риса, що Його відображає. Серед усіх Його рис вона є царственною, прарисою, тому що всі інші риси коріняться у любові. Що таке влада Бога, як не дієва любов? Що таке мудрість, як не повчаюча любов? Що таке милосердя, як не прощаюча любов? Що таке справедливість, як не впорядковуюча любов? Я міг би продовжити перелік незліченних якостей Божих. (т.8, ст. 83)
89. Однаковості зачаття, розвитку і способу народження дітей чоловіка і жінки на землі відповідає інша однаковість у небі: однаковість сотворення душі, яка вдихається в ембріон, щоб він став людиною, а не твариною, і щоб вона супроводжувала його від моменту народження аж до смерті і жила далі в очікуванні всезагального воскресіння, щоб потім знову поєднатися із воскреслим тілом і отримати з ним нагороду або покарання, залежно від учинків у земному житті. Не думайте, що любов несправедлива і не винагороджує тих, хто не є від Ізраїлю і не були послідовниками Христа. Якщо вони були доброчесними і жили сумлінно згідно зі своєю релігією у переконанні, що вона є істинною, то вони не втратять своєї гідної нагороди. (т.8, ст. 84)
90. Для тих, хто вірив у істинного Бога, але не жив у героїчній святості, буде тривалий вогонь чистилища, який для деяких може тривати аж до кінця світу. (т.8, ст.85)
91. Їсти, наприклад, ще не заслуга. Але це може стати заслугою, коли їсти помірковано і приносити справжні жертви, щоб заощадити щось для бідних. Також ще не є заслугою, якщо просто мовчати; але мовчання стає заслугою, якщо я не відповім на образ, і так далі. (т.8, ст.86)
92. Я вибрав життя, щоб могли померти за людство. Отож, у образі Богочоловіка Я збираю ті заслуги, які Я не міг би здобути собі як Бог. Я буду мати безкінечну владу не лише як Бог, але також як Людина, яка жертвує себе за всіх, тобто досягла найвищих меж любови. (т.8, ст. 86)
93. Я кажу вам: найбідніший серед людей може бути найбагатшим і виявити благодіяння незліченній кількості братів, якщо він уміє любити аж до жертви. Я кажу вам: навіть якщо ви не будете мати крихти хліба, склянки води або убогої одежини, ви завжди зможете зробити ще щось добре. Як? Молитвою і жертвою за братів. Якщо

ви умієте любити, то ви будете здатні діяти, навчати, прощати, розпоряджатися, як Бог – і як Богочоловік, спасати. (т.8, ст. 87)

94. Істинно кажу Я вам: усмішка, з якою бідняк вітає вас як брата, варта більше, ніж повний мішок золота, який хтось кине вам до ніг лише для того, щоб його поважали. Умійте любити – і Бог завжди буде з вами. (т.8, ст. 87)

95. Перебільшена і невпорядкована любов до релігії і батьківщини також є гріхом, тому що вона стає егоїзмом. А егоїзм є основою і причиною гріха. (т.8, ст. 121)

96. Істинна любов і надія, істинна віра проявляється більше в стражданнях, ніж у радості, так само як надмірна радість часто може принести зіпсуття ще не сформованому духу. Легко вірити і бути добрим, коли життя хоч і не сповнене радості, але все ж тече розміреним плином днів. Хто ж встоїть у вірі, надії і любові, коли він самотній через хворобу, нужду, смерть і біду, коли він усіма покинутий і всі його уникають, і не говорить нічого іншого, а лише каже: “Хай станеться те, що Всевишній вважає корисним для мене”, – той заслуговує не лише на підтримку Божу; більше того, скажу Я вам: у Небі вже готове місце для нього, і він не буде змушений перебувати у чистилищі, тому що його праведність знищила усяку провину його минулого життя. (т.8, ст. 137)

97. Надмірна суворість, навпаки, завжди буде ставитися вам у вину, тому що вона означає брак любови до найближчих вам людей. Хай буде праведним ставлення господині дому до чоловіка, дітей і слуг. Хай вона виявляє послух чоловікові і поважає його, хай буде йому розрадою і допомогою. Послушною, допоки це не означає згоду із гріхом. Хоч жінка і повинна підкорятися, але вона не повинна втрачати власної гідності. Будьте цнотливими у ваших подружніх взаєминах. Поводьтеся так, щоб ваша цнотливість викликала у вашого чоловіка ту стриманість, яку проявляють до чистих речей, і щоб він поважився з вами як із рівною собі, а не як із рабинею, чи наложницею, які служать лише для задоволення і яких проганяють, як тільки вони набридають. Тому подружжя – як перша подружня пара – не повинні розглядати себе у своїй чуттєвій наготі, а любити себе в духовний спосіб і без принижуючої безсоромності.

(т.8, ст. 141)

98. Дитячі невинні очі спостерігають за вами, перевіряють вас і розуміють більше, ніж ви думаєте. Їхні душі формуються на зразок того, що вони бачать і розуміють. Ніколи не будьте згіршенням для цих невинних дітей. (т.8, ст. 143)

99. І першою школою, в якій ви вчитеся бути добрими, є сім'я. Там ви вчитеся любити і слухати, і там починається для вас шлях, який веде до Неба. Шануйте своїх батьків і не соромте їх своїми поганими вчинками. Гордіня не є доброю, але святою гордістю є переконання, що ви ніколи не принесли горе своєму татові і своїй мамі. (т.8, ст. 144)
100. Дім, який отримав Моє благословення, буде збережений, і Бог замешкає у ньому. Так само перебуватиме Моє благословення, а з ним і Моя охорона, на човнах і садах, на знаряддях праці та риболовлі, якщо їх будуть використовувати праведним чином у дозволені дні. (т.8, ст. 145)
101. Розкаяння грішника і воля все виправити, що походять з істинної любови до Господа, змивають пляму гріха і роблять людину гідною божественного прощення. Чистішими у своїй душі від новонароджених дітей, набагато чистішими будуть ті, що вірять у Мене, тому що у них б'ють потоки живої води, які змивають слід первородного гріха – першопричину всіх людських слабостей. (т.8, ст. 150)
102. Жертви і молитви є даремними, якщо їхнім вівтарем і основою не є любов до ближнього, особливо до потребуючого ближнього, якому можна подарувати всі можливі форми любови: хліб, ліжко, одяг, розраду, науку і провід до Бога. (т.8, ст. 160)
103. Багатство є небезпекою для святости та праведности. Провидіння існує, і ви є його управителями, ви – багачі світу. Ви є його знаряддям; розглядайте це як найбільшу честь, яку Бог вам уділяє, і як єдиний засіб, щоб освятити сповнені небезпек багатства. Дійте так, наче ви у кожному із оцих тут бачите Мене.
Я є у жебракові, у дитині-сироті, у засмученому, Я є скрізь, де хтось приймає любов. І все, що ви зробите духовно або матеріально бідному братові, ви зробите Мені. Тому що Я є бідним, засмученим Чоловіком Болю, і Я є ним, щоб дати багатство, радість і надприродне життя усім людям. (т.8, ст. 161)
104. Щоб дати вам милість і життя, Я прийшов на світ не царем чи можновладцем, а бідним. Незначним, упокореним; тому що корони, трони і влада нічого не значать для того, хто приходить із Неба, щоб до Неба вести, коли все залежить від прикладу, який повинен дати істинний Учитель, щоб його вчення набуло сили. У Царство Небесне потрапляють не завдяки земним багатствам, а завдяки героїзму святости. (т.8, ст.162)

105. Богородиця: Його (Ісуса) і мій біль будуть спасінням моїх братів, а тому хай цей біль буде благословенним. Якби я так дуже не любила ближніх... я б ніколи не змогла думати про те, що Ісуса доведуть до смерти... (т.8, ст. 168)
106. Ісус до Марії: Бог має задоволення від кожного удару твого серця. Ти – жива хвала Божа і завжди будеш нею, Мамо. Ти кажеш Йому “дякую”, відколи живеш... (т.8, ст. 176)
107. І Мою Церкву я доручаю тобі. Будь її Кормителькою. Ти, що залишишся на землі як друга після Петра у єрархії Церкви, він – як верховний глава, ти – як перша серед вірних і Мати Церкви, оскільки ти народила Мене, голову цього містичного тіла, – не відкидай численних юд, і навчи Петра, братів (Якова і Юду-Тадея), Йосипа, Якова, Симона, Филипа, Вартоломея, Андрея, Тому і Матея не відкидати їх, а допомагати їм. Захищай Мене у Моїх послідовниках і захищай Мене перед тими, які захочуть зруйнувати і розсіяти Церкву, що зароджується.
- Протягом століть, Мамо, ти завжди повинна бути тією, яка просить за Мою Церкву, захищає її й обороняє, підтримує Моїх священиків та Моїх вірних, і боронить їх від злого, від кари і від них самих... Мамо, візьми їх усіх під свій покров. Ти одна можеш і зможеш відвернути кару Вічного від одного і від багатьох; тому що ні в чому не може відмовити Своїй квітці Свята Трійця.
- (т.8, ст.177)
108. Людина, найсильніша, може згинати від однієї мухи. Навіть найкраще захищене місто може бути завойованим, якщо Бог відмовить йому у Своєму захисті через гріхи людей. (т.8, ст.184)
109. Я – Добрий Пастир, який пасе довірену йому отару, який нікого не залишає. Малих, втомлених і пораних, побитих долею і тих, що плачуть над своїми помилками, а також багатого і щасливого, який, проте, цінить усе це менше за істинне багатство й істинне блаженство, а саме – служіння Богові аж до смерті. (т.8, ст. 185)
110. Непотрібними є і природні укріплення із каменю, якщо їхні будівничі не укріпляють їх поміччю Бога, а Бог помагає лише своїм друзям. (т.8, ст. 189)
111. Нагадування грішнику, що кається, про його гріхи – означає його принижувати. Будьте мудрими і сповненими любови. Якщо Бог оберіг вас від певних гріхів, то славте Його за це, але не хваліться своєю праведністю, щоб не понизити того, який був несправедним. (т.8, ст.206)

112. Коли грішник принесе вам страждання – не мстїть йому, а простїть і майте до нього співчуття. Любїть його, тому що з болем, який він вам спричинив, він дав вам також і засіб заробити собі у Небї більшшу нагороду. (т.8, ст. 207)
113. Начальники синагоги поставлені, щоб бути вашими учителями, щоб правити Службу Божу і давати вам добрий приклад, щоб робити із вас віруючих ізраїльтян. Начальники синагог існуватимуть і тоді, коли Мене більше тут не буде. Вони, можливо, будуть інакше називатися, але вони завжди будуть служителями культу. Ви повинні їх любити і за них молитися, тому що де є добрий начальник синагоги, там є і добрі вірні, а тому там є і Бог. (т.8, ст. 218)
114. Діти – добрі, їхні душі бачать Бога, і Бог спочиває в їхніх серцях. Тому вони повинні бути мудрими і говорити, що Моє Царство здійсниться не насиллям на землі, а любов'ю у серцях. Вони також повинні молитися, щоб усі люди зрозуміли це Моє Царство, як його розуміють діти. Молитви дітей будуть занесені ангелами на Небо, і Всевишній перетворить їх у ласки. (т.8, ст. 227)
115. Заберіть у смерті її жах, зробивши із вашого життя монету, якою ви здобудете собі життя вічне. Позбудьтеся свого минулого, як брудної одежі, і зодягніться у чесноти. (т.8, ст. 261)
116. Зважте! Любов і милосердя будуть винагороджені у вічності. Любов і милосердя є розгрішенням від гріха. Бог багато прощає тому, хто любить. А любов до потребуючих, які не зможуть віддячити, є любов'ю, що збирає найбільше заслуг в очах Божих. Пам'ятайте ці Мої слова аж до години вашої смерти, і ви будете спасенні та блаженні у Царстві Божому. (т.8, ст. 311)
117. Умійте залишатися вільними, як птахи, які віддають перевагу скупій їжі й гілці для відпочинку перед золотою кліткою, в якій і їжі вдосталь, і місце для відпочинку зручне, але там вони – полонені й залежать від людських примх. (т.8, ст. 314)
118. Мир – це Бог. Якщо ви будете вірними Богові – Він буде у вас. А коли Він буде у вас, то чого вам боятися? Лише гріх розлучає з Богом, а все інше: спокуси, переслідування, смерть – так, навіть і смерть – не можуть розлучити вас із Богом. Більше того, ви ще тісніше поєднаєтеся з Ним; тому що кожна подолана спокуса піднімає вас на одну сходинку ближче до Неба, переслідування здобувають вам помноження оберігаючої любови Божої, а смерть святого або мученика є нічим іншим, як поєднання з Господом. (т.8, ст. 315)

119. Хто кається, той може перевершити навіть того, хто не грішив, якщо його розкаяння досконале, а наступне життя у доброчесності – героїчне. (т.8, ст. 316)
120. Вічний Дух говорить із святих, тому що у грішниках Він жити не може. Адам був святим, оскільки Бог влив у Своє створіння повноту Своїх дарів. Він був наділений ласкою, яка робила його мало що меншим від Бога, його Творця, і тому його уста вимовляли слова милости. Сьогодні людина повинна докласти великих зусиль, щоб досягнути праведности й оволодіти доброчесностями.
(т.8, ст.330)
121. Ви не знаєте справжнього обличчя Бога, бо якщо б ви знали Його обличчя і Його дух, то розуміли б, що головною властивістю Бога є любов, повна милосердя любов. (т.8, ст. 340)
122. Бог любови не хоче нічого іншого, як полегшити ярмо і зробити його милим; і любов зробить легкою службу Богові, тому що Бога вже не будуть боятися, а любити. (т.8, ст. 341)
123. Якщо хтось роками змушений переймати чужі звичаї, тому що живе далеко від своєї батьківщини, і якщо також його діти і діти його дітей виростають у чужій країні, то стається так, що його нащадки стають такими ж, якими є люди тієї країни, в якій вони живуть. Можна так пристосуватися, що втрачається навіть типовий фізичний вигляд свого народу, більше того, звичаї і навіть, на жаль, релігія батьків. (т.8, ст. 343)
124. Хто любить Сина Чоловічого, тому Син Чоловічий дасть дорогу, правду і життя, щоб потрапити до Бога, пізнати Його і отримати життя вічне. Хто приймає Моє Слово, в тому виникнуть джерела світла, в яких він пізнає і побачить прихований зміст слів Закону, зрозуміє, що заборони є не погрозами, а запрошеннями Бога, який хоче бачити людину блаженною, а не пропащою; благословенною, а не проклятою. (т.8, ст. 349)
125. М. Вальторта: Я – блаженна при виді сяючого сонму ангелів і красивої Матері, яка спить на руках ангелів і прокидається у світлі, що відсвічує на неї із раю, і яка посміхається до Сина, який сходить, щоб підняти її вверх... (т.8, ст. 352)
126. Прокажений: Осанна Всевишньому, який послав Свого Духа в одежі тіла до людей, щоб Він став їхнім Спасителем! (т.8, ст. 429)
127. Якщо там (у Назареті) Я маю Мою Маму, небесну любов, яка для Сина Божого означає майже так багато, як і Небо, то тут Я

пізнаю любов людей до Сина Чоловічого – дружню, віруючу, шанобливу любов. Дякую, Мої друзі! (т.8, ст. 442)

128. Син Чоловічий скуштує усієї гіркоти минулих, теперішніх і прийдешніх гріхів у Своєму дусі, аж до останнього гріха, перш ніж стане Відкупителем. І навіть у Своїй величі Він буде страждати у Своєму дусі любови, коли буде бачити, що людство топче Його любов ногами. (т.8, ст. 453)
129. Ненависть не може пізнати шляхів і діл любови. Темрява не може зносити вигляду світла. Але Я знаю Того, хто Мене послав, тому що Я є частиною Його і цілим із Ним. І Він послав Мене, щоб Я виконав те, що хоче Його думка. (т.8, ст.457)
130. Я вас спасу, при чому Моє істинне Я покине храм Мого тіла, щоб скласти велику жертву, жертву Бога, який віддає Себе за порятунок людей. (т.8, ст. 462)

ДЕВ'ЯТИЙ ТОМ

131. Швидше перестане світити сонце, аніж Ісус забуде того, хто на Нього надіється. (т.9, ст. 24)
132. Хто приймає дитину в Моє ім'я – той матиме в Небі особливе місце. Милосердя стосовно дітей, що захищає їх не лише від голоду, спраги й холоду, але й від зіпсуття світу, отримає безкінечну нагороду (т.9, ст.24)
133. Мовчання – це єдині ліки проти гніву. Мовчи покірно і терпляче. А якщо ти зауважуєш, що більше не можеш мовчати і можеш стати грубим, тоді йди геть. Треба знати, коли мовчати, а коли – іти! Не через боягузство, не через брак слів, а через доброчесність, розум, любов і покору. (т.9, ст. 29)
134. Запамятай, що йдучи за Мною, ти прямуєш не до земної величі, а до болю. Якщо ти витримаєш, то знайдеш велич у Небі.
(т.9, ст. 30)
135. Від людини залежить – приймати світло чи отруту, і відповідно – стати праведником чи грішником. (т.9, ст. 47)
136. Чим краща людина, тим милосерднішою вона є до винних. Вона має співчуття до слабкого, який не зміг притистояти гріху.
(т.9, ст. 54)

137. Богородиця: Я серед сліз прошу за вас мого Сина і покладаю на Ісуса турботу завойовувати для мене вашу любов... Якщо ви мене любите, я приходжу, і мій прихід означає радість і спасіння. (т.9, ст. 55)
138. До чого Я можу привести вас Своїм авторитетом, до того Марія приводить вас ласкою своєї любови, і вона може це ще краще від Мене. Її доторк як печать, від якого тікає сатана. (т.9, ст. 55)
139. Любити Марію – означає любити Ісуса. Я даю нести тобі хрест і даю тягар хреста, тоді як Мати тебе підтримує або стоїть біля підніжжя хреста, щоб притиснути тебе до свого серця, яке не знає нічого, окрім любови. Також і в годину смерти лоно Марії солодше за колиску. (т.9, ст.56)
140. Споглядай життя нашої Матері, її радості, і Мої болі, бо з того моменту, коли Я став Словом, Ісусом, Я разом з нею з тих самих причин і радів, і плавав. Залишайся біля її стіп, біля підніжжя хреста – і ти прикрасиш свій одяг рубінами Моєї крові та перлами її сліз. (т.9, ст.56)
141. Щоб стати справжнім і гідним провідником душ, треба вести суворе життя, щоб могли судити, і при цьому не бути лицеміром та осуджувати в інших те, що собі самому дозволяєш. Також терпляче бути милосердним, щоб дати душам нагоду виздоровіти й окріпнути. (т.9, ст. 58)
142. Кров на тобі, о земле, що не хочеш приймати свого Господа! Кров, яскравіша за полум'я! Кров твого Месії! Кров, вогонь у крижаному холоді і темряві злочинного світу, який вже мріє про те, щоб побачити, як Я умираю у Своїй крові. Вони сподіваються вбити Світло, взявши у Нього кров. Але коли все сповниться, і тіло та кров будуть спалені у жертві, тоді Я буду Світлом більше, ніж будь-коли! (т.9, ст. 65)
143. Чим більше людина служить Богові, тим більше сатана намагається нагнати на неї страх і втомити її, щоб відволікти від її завдання. (т.9, ст.68)
144. Молитва відганяє фантом сатани, дає нам відчуття близькості Бога, а з Богом побіч себе все можна осилити і витерпіти у праведності і з заслугою. Немає жодного іншого засобу, щоб віднайти мир, духовну силу, любов і милосердя, як тільки молитися. (т.9, ст.71)

145. Послушне і сповнене любови серце може приносити жертви хвали, радости і любови, а не лише покаяння. (т.9, ст. 91)
146. Я потребу́ю Своєї Матері і ви також. Чого Христос не досягає Своїм Словом, це їй вдається своїм мовчанням. Що не вдається Моїй силі, може її чистота! (т.9, ст. 113)
147. Мій біль буде зменшений вашою любов'ю. Щодо ненависти – немає іншої ради, як її терпіти. Це те, що припиниться із життям на землі, і ця думка дає витримку та силу її терпіти. (т.9, ст. 117)
148. Всевишній в одну мить через витривалість у молитві може змінити хід подій. Між келихом і устами смерть все ще має час ударити своїм кинджалом і запобігти тому, щоб уста випили келих, що до них наближався. І це стається через втручання Бога. Я це вам кажу. Повертайтеся на свої місця молитви і перебувайте сьогодні, завтра та післязавтра у молитві. Майте віру й довір'я – і ви побачите чудо! (т.9, ст. 126)
149. Чи воля, що стоїть над людьми, не спроможна зупинити людину, якщо Йошуа з поміччю Бога зупинив сонце? Чи ваша сердечна, сповнена довір'я молитва в доброму намірі не є святою волею, що протиставляє себе злій волі людини? І оскільки ви просите про щось добре, чи не мав би Бог, що є вашим Отцем, допомогти вам зупинити безумного? (т.9, ст. 126)
150. Судді та чиновники повинні бути милосердними і справедливими та без пересторог вислуховувати усіх, які до них звертаються. Вони повинні так діяти у їхніх справах, немовби для них це були власні. Не приймати ніяких подарунків, не зважати на погрози, не винагороджувати друзів, що завинили, і не утискати тих, хто ворогує із друзями суддів. (т.9, ст. 127)
151. Треба вміти молитися і не втомлюватися зразу ж після перших молитов, і обов'язково треба вміти просити про добре. Також варто довіритися Богові і сказати: “Хай все ж станеться так, як Твоя мудрість вважає для нас за найкраще”. Наполеглива молитва відкриває Небо, а довір'я рятує душу, в який би то спосіб молитва не була почута. (т.9, ст. 129)
152. Авраам з послуху до Бога пожертвував свого улюбленого сина. Він хотів убити свого сина, щоб вшанувати Бога. А ви вбиваєте Сина Божого, щоб вшанувати сатану. Ви шукаєте, щоб Мене вбити, бо Я говорю вам правду так, як Я почув її від Бога. Ви маєте чорта за отця і хочете робити те, що він вам нашепче. Але бажання

чорта є гріх та насилля, і ви їх зробили своїми. Століттями він мучить людину і, все ж ви слухаєте його брехню, тоді як Мені не вірите і називаєте Мене грішником, коли Я говорю і проповідую вам істину й добро. (т.9, ст. 147)

153. Кінець часів буде битвою темряви проти світла і тіла проти духу. (т.9, ст. 153)
154. Марія відкупляє, відколи вона є. Дійсне, хоча і приховане відкуплення. Та скоро її пізнає весь світ, і жінки відчуватимуть себе зміцненими завдяки їй. (т.9, ст. 188)
155. Потрібен інший намет, святий, зоря, яка приведе назад до Всевишнього тих, що заблукали. І це ви маєте у Співвідкупительці, яка через усі століття радітиме з того, що є Матір'ю відкуплених. Ти засяєш у найчудеснішому світлі. Усі народи землі прославлятимуть тебе. Вони призиватимуть Твоє величне ім'я... (т.9, ст. 188)
156. Бог справді розмете Свій зарозумілий народ Своєю справедливістю і розчавить його жорнами Свого присуду.
(т.9, ст. 198)
157. Якщо ти любиш, ти будеш святим, бо з любови до Всевишнього і до ближнього з'являються усі добродіє і добрі діла.
(т.9, ст. 211)
158. Необхідною умовою, щоб мати Бога на своєму боці, є завжди те, щоб боротися за праведну справу. (т.9, ст. 218)
159. Послух – це біль і велич, світло, терпеливість, покірність, любов, героїзм. Істинно покірні стануть богами, але лише після тривалої битви проти самих себе, світу і сатани. Герой духу є святим, громадянином Неба, обожествлена людина. (т.9, ст.225)
160. Бог не нищить свободи людини. Сатана неспроможний нічого зробити людині із сильною до добра волею. Істинно кажу вам: сімдесят із ста людей грішать по своїй власній волі. (т.9, ст. 227)
161. Поразки можуть служити для того, щоб умертвляти гордовитість провідника душ і перевіряти його витривалість у служінні душам. Але поразка не повинна послаблювати волю духовного наставника, а має спонукати його працювати у майбутньому більше і краще. (т.9, ст. 228)
162. Лише той, хто зростає у праведності, залишиться смиренним при вшануваннях, вірним у радості, вдячним і постійним, навіть

якщо він побачить, що усі його побажання виконані. Він уміє залишатися терплячим і витривалим у любові до свого Бога, коли його немилосердно спіткає горе, якщо він справді святий.
(т.9, ст. 232)

163. Добро, що було зроблено перед гріхом, залишається і набирає вагомості при прощенні, коли грішник кається у своїх гріхах. Не пропускайте нагоди зробити добро, щоб це, як монети, зарахувалося проти ваших гріхів, коли ви з милістю Божою розкаянно навернетесь. (т.9, ст. 233)
164. Внаслідок спогаду про добрий вчинок, зроблений колись, Бог повертається у серце людини, і вона після розкаяння – спасається. (т.9, ст. 233)
165. Накопичуйте святі діла на ваш захист проти можливих слабостей людських. (т.9, ст.234)
166. Чи ти думаєш, що одяг, який ми носимо, має почуття? Таким самим є тіло для тих, хто живе у душі – одяг і більше нічого. Духовна людина є істинною надлюдиною, бо не є рабом почуттів. (т.9, ст. 238)
167. Між смертельною агонією і смертю завжди ще є час, щоб отримати прощення для нас самих, або для тих, кого ми хочемо врятувати. (т.9, ст. 254)
168. Добре бути серед дітей, бо вони дають змогу забути багато болючих речей. (т.9, ст.276)
169. Хто сам себе вивищує, завжди буде, швидше чи пізніше, приниженим; якщо не в цьому, то в іншому житті. Хто сам себе принижує, буде вивисшений, особливо у Небі, де діла людей показуються у своїй справжній вартості. (т.9, ст. 295)
170. Думка має кінець, тоді як душа, хоч і має початок, але кінця більше не має. Чи блаженна, чи проклята, але вона існує далі. Блаженні ті, що оберігають її чистою, або зуміють знову її очистити, щоб повернути її Творцеві такою, якою Він її створив, аби оживити тіло. (т.9, ст. 303)
171. У дев'яноста дев'яти зі ста випадків душа піддається очищенню в іншому житті. Та це очищення є підготовкою до радості. Бо хто очищується, уже є врятований. А хто врятований, той після Судного дня увійде разом зі своїм тілом у радість. (т.9, ст. 305)

172. Пророцтво Сабей: Марія полонила серце Боже одним єдиним ударом свого серця голубки. Краса її душі звабила Всевишнього і Він учинив у ній Свій трон. Вона цілком гарна, сяюча і чиста, щоб бути зіркою і місяцем, світлом для людей, щоб вони знайшли Господа. Вона – кивот Божий. На диких хвилях цієї, вкритої потопом гріха землі вона є рятуючим ковчегом, тому що, хто до неї приходить, знаходить Господа.

Бездоганна голубка вилітає і приносить оливкову гілку, гілку миру для людей, бо вона – чудесне оливкове дерево. Вона мовчить, і у своєму мовчанні вона говорить і робить більше, ніж Дебора, Яель і Юдит. Вона не закликає до битв, вона не підбурює до руйнування, вона не проливає жодної іншої крові, окрім власної, вибраної крові, якою вона сформувала свого Сина.

Вона подарувала свій цвіт Всевишньому. І вогонь зійшов у ніжну чашу лілії, і лоно жінки охопило та понесло владу, мудрість і любов Божу. Хай буде слава і честь цій жінці! Співайте хвалу їй!
(т.9, ст. 314)

173. Завжди будуть пророки, допоки є людина. Вони – голоси, які нагадують про Бога і будять сплячих. Горе, якби не було таких душ, яких ненавидить світ, але яких любить понад усе Бог! Горе, якби їх не було, щоб страждати і прощати, любити і діяти у послуху супроти Господа! (т.9, ст. 325)

174. Чим більше страждаєш, тим більше рятуєш і відкупляєш. Тому, не зважаючи на спогади про спокійніші часи, ми повинні більше любити ці, які приносять нам більше болю, а через біль дарують душі. (т.9, ст. 336)

175. Я пізнав і це мучеництво людини: бути змушеним іти вперед, не знаючи, що тебе чекає, і цілком покладатися на провидіння. Я повинен пізнати усе людське, окрім здійсненого гріха. Я підпадаю під спокуси, але не піддаюся їм. І в тому полягає, так само як і у вас, Моя заслуга. (т.9, ст. 336, 337)

176. Ісус до Йоана: Навчися також змиритися із найважчим: жити, навіть якщо твоїм єдиним бажанням було би померти. (т.9, ст. 352)

177. Розлучення – законна проституція. Вона дає чоловікові й жінці нагоду чинити гріх хтивости. Легальна розпуста, що є небезпекою для сім'ї і для батьківщини, є злочином проти невинних. Діти розлучених повинні судити своїх батьків. Діти через егоїзм батьків приречені на скалічене життя почуттів. Лише смерть одного із подружжя і наступне вдівство іншого може виправдати другий шлюб. Хоча ліпше жити в чистоті і присвятити себе дітям

та любити в дітях свого чоловіка чи жінку, що перейшли в інше життя. Це є любов без прив'язань до земного, свята, справжня любов! (т.9, ст. 373, 374)

178. Хто робить добро лише зі страху перед покаранням, щоб не заслужити пекло, на тих вічний Суддя накладе довгу покуту. Душа повинна ревно віддаватися любові, істинній любові, яка цілком спрямована на прославу Божу. (т.9, ст. 403)
179. Тіло і кров праведників будуть радіти з духом у вічному Царстві, а тіло і кров проклятих страждатимуть із духом у вічному покаранні. Я люблю тебе, Ізраїлю, Я люблю вас, язичницькі народи, Я люблю тебе, людство! Заради цієї любови Я запрошую вас до життя і до блаженного воскресіння! (т.9, ст. 406)
180. Час минає швидко, як блискавка влітку. Хто прагне Бога, хай приходить. Поки Моя рука вільна, вона зілюватиме всіх, хто з вірою взиватиме до Мене. (т.9, ст. 409)
181. Перемоги над злом є короною вибраних. Якби зло не могло спричинитися до чогось доброго в людях, то Бог знищив би його. (т.9, ст.443)
182. Ісус до фарисеїв про Йоана Хрестителя: Якби він був ще серед живих, то він би своє: “Це тобі не дозволено”, яке він сказав проти фізичного кровозмішання, кинув і вам, що чините духовне чужолозтво, віддаючись розпусті із сатаною і проти Бога; і ви би вбили його так, як маєте тепер намір убити Мене. (т.9, ст. 447)
183. Будьте поєднані зовнішньо та духовно і підкоряйтеся Петрові. Цими словами Я вибрав його на Мого законного заступника з повною владою виносити судження і наказувати. Дух Господа, що є у Мені, буде також у ньому. Він буде керувати ним, коли той робитиме розпорядження відповідно до обставин, і які Мудрість даватиме главі апостолів на благо усіх. (т.9, ст. 465)
184. Три речі складають найбільшу досконалість: добровільна убогість, вічна незайманість і беззастережний послух в усьому, що не є гріхом. Ці три речі роблять людину подібною до ангелів. А найдосконалішим є той, хто віддає своє власне життя з любови до Бога і до братів. (т.9, ст. 467)
185. І помилка може бути засобом до добра для того, хто його прагне. Воздаймо хвалу Господеві за Його повсякчасні діла милосердя, які Він і без знання людини творить в її серці і довкола неї. (т.9, ст.479)

ДЕСЯТИЙ ТОМ

186. Лазар запропонував своє життя як жертву, щоб врятувати душу Марії Магдалини. (т.10, ст. 32)
187. Хто хоче наслідувати Мене, не сміє мати страху перед життям і за своє життя. Я покажу вам, як здобувається Небо! (т.10, ст. 63)
188. Християнське життя – це постійний героїзм і боротьба проти світу, демона і тіла. (т.10, ст. 86)
189. Щасливими є ті, які не бояться зустрічі зі Мною, а прагнуть її як радості, яку очікували все життя з нетерпінням – і нарешті досягли. (т.10, ст. 87)
190. Не було долі, сумнішої за Мою, бо Я завжди знав наперед, що зі Мною станеться, і змушений був витримувати це разом із убогістю, поневіряннями і гіркою, які супроводжували Мене від народження і до смерті. Отож, не скаржтеся, Я даю вам Свій мир.
(т.9, ст. 88)
191. Це є месіанська думка: об'єднати всіх у любові. Це є істина месіанської думки. Один єдиний народ на землі під скіпетром Месії. Один єдиний народ у Небі під поглядом єдиного Бога.
(т.10, ст. 159)
192. Це марні слова, а зазвичай у марноті процвітає гріх, коли про помилки інших говорять із людьми, які нічого в цьому не можуть змінити. Тоді це просто брак любови до ближнього, навіть якщо сказане правда. Так само грішать проти любови до ближнього, якщо більш чи менш суворо дорікають, не пов'язавши із докором доброї поради. (т.10, ст. 160)
193. Згіршенням був би вихователь, який розкриває дітям тваринні процеси, котрі невідомі невинним, і який цим через передчасні пізнання призводить їх до злого. (т.10, ст. 163)
194. Світ – це вселенський вівтар. Земля має бути вівтарем безупинної хвали своєму Творцеві. Земля повинна бути храмом, який любить і молиться через розум людей. (т.10, ст. 157)
195. Люди не слухаються Господа і славлять Його недостатньо. А звідси походить необхідність жертвних душ, які за всіх люблять і покують. Це діти, які невинно, несвідомо повинні зносити гірке покарання болю за тих, які не знають нічого іншого, як тільки грішити. Це – святі, які добровільно жертвуються за усіх.
(т.10, ст. 168)

196. Не ягнята і козенята, телята і голуби, а жертви серця будуть бажані Богові. Давид це передбачив. І в новому часі, часі духу і любови, Богові буде приємна лише ця жертва. (т.10, ст. 169)
197. Мова Бога – духовна мова. Душа розуміє її і душа не має віку. Дитяча душа, оскільки вона без злоби, у своїй здатності розуміти Бога є дорослішою, аніж душа старезного грішника. (т.10, ст. 169)
198. Біль не є покаранням, якщо його у правильному дусі сприймають і використовують. Біль – як священство, яке дає велику владу над серцем Божим. Я не хотів жодного іншого засобу, щоб стерти провину, бо немає засобу могутнішого за цей. (т.10, ст. 170)
199. Бога знаходять у любові, а хто має Бога на своєму боці, тому вдається все, що він розпочинає. (т.10, ст. 176)
200. Хай кожен дозволить собі відпочинок, як розраду за прикрощі життя; бо сон – дар Божий, як світло і все інше, чим радіє людина. Але й уві сні він повинен мати за товаришку любов, тоді його діла будуть добре розвиватися, а його сім'я і його справи процвітатимуть. (т.10, ст. 177)
201. Я не був би Собою, якби не намагався привести всіх людей спочатку до правди, а тоді до милости. (т.10, ст. 191)
202. Піднесімо свого духа – так ми зустрінемо погляд Божий і забудемо, що люди нас ображають. Будемо усе, що нам важко дається, робити так, ніби це нам доручив Бог. У цей спосіб ми освяtimo і найменші речі, і Бог нас любитиме. (т.10, ст. 207)
203. Помилятися – це людське, а ось упиратися – це тваринне. (т.10, ст. 228)
204. Ми можемо разом молитися, а також роздумувати, при цьому говорячи між собою і піднісши дух до Бога; забути про людей і їхні помилки та думати про Бога, нашого Отця, доброго Отця всіх тих, які з доброю волею шукають Його і люблять. (т.10, ст. 249)
205. Завжди є вигідно відмовлятися від людських почестей, щоб здобувати наближення до божественного. (т.10, ст. 250)
206. Смуток духу, страх перед завтрашнім днем і всі турботи завжди є зброєю, яку людина дає у руку своєму ворогу. А той потім мучить її якраз тими привидами, яких людина собі створює. (т. 10, ст. 252)
207. Хто заручився із волею Божою як своєю єдиною нареченою – той звільнився від усякого людського смутку. (т.10, ст. 256)

208. Людина може спастися, допоки вона жива, навіть якщо вона вже при останньому подиху. Миті, тисячної долі хвилини достатньо, щоб врегулювати все між душею і Богом, щоб виблагати прощення і отримати розгрішення. (т.10, ст. 303)
209. Непорочність – це схильність душі, імпульс, який переноситься на тіло і просякає його, підносить, наповнює пахощами і оберігає. (т.10, ст. 309)
210. Хоч твій біль і великий, але більшого за мій немає і ніколи більше не буде на землі. Ніколи! Пам'ятай про сповнену болю Марію із Назарета. Всього доброго! (т.10, ст. 318)
211. Богородиця: Допоможи мені, Ісусе, мій Боже! Звичайно, що в мені була ще гординя, коли думала, що я сильна. Якщо Бог дає мені так страждати, то це точно стається через доброту. Бог хоче, щоб я страждала, і хвала хай буде Йому за це завжди. Допоможіть мені усі, тому що море, в якому я гащу свою спрагу, таке гірке... (т.10, ст. 319)
212. Потрібен піт, щоб зробити поля родючими, але потрібна жертва, щоб зробити родючими серця. І хтось збиратиме урожай, що приніс плід через нашу смерть. (т.10, ст. 339)
213. Я не смію затемняти світло Мого сонця туманом боягузтва. Я вважаю неправильним, що Мене вб'ють. Я вважаю правильним померти з огляду на плід, який принесе Моя жертва. (т.10, ст. 339)
214. Хто вбиває з наказу чи примусово, як солдат у битві чи кат, який змушений слухатися суддю, або той, хто захищається від розбійників, не має тягару злочину вбивства собі подібного на своїй душі. Натомість той, хто без наказу чи без необхідности вбиває невинного, чи співдіє у його вбивстві – з'явиться перед Богом із жахливим обличчям Каїна. (т.10, ст.340)
215. Прощі до Моїх місць будуть потрібні лише пізніше, коли Мене більше не буде з вами. Вони будуть потрібні, щоб розрадити ваш дух. (т.10, ст.350)
216. Сьогодні ви просите про дозвіл покарати. Завтра ви покараєте, попередньо не спитавши. Післязавтра ви покараєте і без причини. Спуск легкий... Тому Я говорю вам: уникайте всякої твердості супроти вашого ближнього. (т.10, ст. 372)
217. Святим життям можна уникнути жаху прийдешнього суду Божого – і тоді смерть не буде страшна. (т.10, ст. 373)

218. І в небі, чи в пеклі навечно з тілом і душею перебуватимуть воскреслі люди, там, куди їх пошле справедливість. (т.10, ст. 377)
219. І оскільки ти була названа “Зірка”, то всі, що бачили багато малих сяючих зірочок квітів, казали: Квіти прикрасилися, щоб прославляти квітку Йоакима, а зірки покинули Небо, щоб прийти до “Зірки”. (т.10, ст. 395)
220. Моїм учням, ті, які Мене наслідують і люблять, дано пити з чаші, яку Я пив, краплю, ковток або ковтки, яку дозволяє їм пити обраність Богом. Але ніколи ніхто не зможе пити всю чашу, як її випив Я. Тому правильно буде сказати “з Моєї чаші”, а не “Мою чашу”. (т.10, ст. 399)
221. Новий і непроминаючий храм охопить всю землю, і кожен, хто Мене шукає, знайде Мене, бо Я буду скрізь, де серце Мене любитиме. (т.10, ст. 414)
222. Розсіяний народ Ізраїлю нарешті збереться до купи і йому буде прощено. Так Бог дочекається цієї години, щоб закінчити століття. Більше не буде століть, а лише вічність. Ізраїль після стількох століть зможе померти приналежним до Христа і спасенним, разом із усіма народами землі, які прийняли Мій Закон спасіння і життя. (т.10, ст.415)
223. Ви повинні бути дочками Моєї Матері. Любіть одна одну і любіть Мене в Марії. Тоді ви ніколи не згрішите, бо вона дерево життя, живий Ковчег Бога і подоба Бога, у якій замешкала мудрість, а милість прийняла тіло. (т.10, ст. 448)
224. Я залишу вам Свій дім – Мою Церкву і Моє Слово – Благую Вість. Моя любов житиме у ваших серцях. І нарешті, Я залишу вам ще більший подарунок, що зближить вас зі Мною і спричиниться до того, що Я буду не лише духовно серед вас, але й у вас. Це Я зроблю, щоб подарувати вам розраду і силу. (т.10, ст. 453)
225. Пташки покликали мене хвалити Бога. Споглядати Бога у красі сотвореного – означає Його шанувати і поклонятися Йому зворушеним серцем. (т.10, ст.465)
226. Всевишній не зсилатиме більше таких всезагальних бичів, як потоп. Та люди самі будуть придумувати все лютіші бичі, і порівняно із ними потоп та вогненний дощ, що знищив Содом і Гомору, були ще м’якими карами. (т.10, ст. 476)

227. Марія багато страждає і вона багато плаче. Марія знаходить розраду лише у молитві. Я завжди бачив, що вона багато молиться. У миттєвості найбільшого страждання вона, можна сказати, живе із молитви. (т.10, ст. 477)
228. Коли Дух Господа зійде на серця, Він повторить Мої слова і пояснить їхній зміст. Устами Христа говорить Дух Божий. Пізніше промовлятиме прямо до душі і пригадає їм Мої слова. (т.10, ст. 494)
229. Безтілесний голос Духа Любови не буде, як сильний шум, а лагідний, як любов, ніжний, як вітер нісану, і все ж сильний, як смерть, неосяжне діяння любови! Промені світла впадуть на Мої слова – і ви пізнаєте їхній дух. Я йду спокійний, бо Я довіряю Своє вчення Святому Духові, а Мій дух – Отцеві. (т.10, ст.495)

ОДИНАДЦЯТИЙ ТОМ

230. Споглядати і страждати – є дарунком для Моїх вибраних.
(т.11, ст.11)
231. Ісус до Йоана і Якова: Це не є святе прагнення раю, яке ви повинні б мати згідно з Моєю волею, це більшою мірою людське бажання, щоб ваша святість стала відомою. (т.11, ст.13)
232. Спочатку треба випити всю чашу, яку Я випив. Усю чашу, відповідаючи любов'ю на ненависть, чистотою на голоси чуттєвості, героїзмом на випробування, і з любови до Бога та братів принести себе самого в жертву. Потім, коли ви виконаєте свої обов'язки, ви повинні сказати: “Ми – негідні слуги”. (т.11, ст.13)
233. Болі Моєї Матері Я не забував: очікуванням на Мої страсті Я змушений був принести їй такі великі муки, що бачив її плач. І тому Я їй ні в чому не відмовляю. Вона дала мені все, і Я їй даю все. Вона вистраждала усі болі. Я даю їй усі радості. (т.11, ст.13)
234. Я хотів би, щоб ви думали про Марію, мали перед очима її тридцятитрирічний смертельний страх, що набув своєї кульмінації біля підніжжя хреста. Вона витерпіла його заради вас. Хто більше чинив волю Божу, і то яку жажливу волю, яка поклала на неї муку бачити, як катують її Сина? (т.11, ст. 14)
235. Я страждав від того, що бачив, як страждає Моя Мати, що був змушений вести її до жертви, наче терпляче ягня. (т.11, ст. 15)

236. Ви кажете, що любите Мене, але ви Мене не любите. Ви маєте на устах Моє ім'я, а в серці поклоняєтесь сатані і дотримуетесь закону, який суперечить Моєму. (т.11, ст. 15)
237. Я страждав при думці, що порівняно з безкінечною вартістю Моєї жертви, жертви Бога, занадто мало врятовано. Усіх тих, хто за століття земного часу віддали перевагу смерті перед вічним життям і цим зробили непотрібною Мою жертву, усіх їх Я мав перед очима. І з цим знанням Я пішов назустріч смерті. (т.11, ст. 15)
238. Не було такої агонії, яка би тривала довше і завершилася б більшим болем, аніж у Моєї Мами. (т.11, ст. 18)
239. Я спітнів кров'ю, щоб бути вірним волі Божій. (т.11, ст. 23)
240. Коли для вас наближається година вашої появи на землі, Я схиляюся із Неба, щоб супроводити ваш прихід і радію при думці, що на світі народилася нова квітка любови, яка буде жити для Мене. (т.11, ст. 23)
241. Якщо ви порівняєте Мій біль з вашим – ви пізнаєте, що Отець любить вас більше, аніж любив Мене у ту годину; тому ви повинні любити Його всім своїм єством, як любив Його Я, незважаючи на Його суворість. (т.11, ст. 25)
242. Бог хоче її на Моїй Голготі, щоб змішати воду дівственних сліз з вином Божественної крові і відслужити першу Літургію жертви. Це буде Моя вічно поновлювана смерть за живучий або покутуючий людський рід. (т.11, ст. 32)
243. Сатана не зносить дівственного світла Марії – Троянди Божої.
(т.11, ст. 53)
244. Більше за твою присутність Я потребую твоєї молитви, улюблена Мамо! (т.11, ст.55)
245. Завжди є профанація Служби Божої, Заповідей Божих, що вимагають Божої кари. Ці негідні священики і негідні вірні зробили з дому Божого печеру розбійників та накликали на весь народ прокляття і смерть. Це покарання за тваринний спосіб життя. Бог відходить, а біда приходить. Це є плодом життя нації, яка не гідна носити назву “християнська”. (т.11, ст. 61)
246. Країни не стільки можуть порятуватися зброєю, як способом життя, який кличе собі на поміч Небо. (т.1, ст. 621)
247. Я є Царем Духу! Я пропоную вам нестатки, жертву і страждання.

Тут на землі Я не маю нічого іншого. Але після Моєї, після вашої смерти у Моїй вірі Я дам вам вічне Царство Небесне. (т.11, ст. 72)

248. Марне Моє народження, марна Моя смерть для тих, кому бракує доброї волі. (т.11, ст. 74)
249. Я сам оброблятиму Мої камені і Моїх будівничих. Так як Мене обробляли різцем Отець, любов, людина і ненависть, так само Я оброблятиму їх. (т.11, ст. 75)
250. Будь справедливим у війні, як і у мирі. Виконуй свій обов'язок без перебільшення і люті. Будь хоробрим, не будучи при цьому нелюдом, і Мій мир перебуватиме в тобі. (т.11, ст. 87)
251. Вороги Христа, щоб досягнути злу мету, грають з себе терпеливих ягнят і лицемірно приховують своє невірне вочуже серце під хутром лагідності. (т.11, ст. 91)
252. Бог-Творець був ображений першим створінням. З того часу кількість образ постійно зростала. Ніяка кара не могла зробити людей святими. А тому має прийти трійця, щоб її очистити: вогонь любови, вода болю і кров жертви. (т.11, ст. 99)
253. Дайте Мені побути із ангелами Мого Отця! Вони замінять Мені Матір, яка мучиться в молитві та серед сліз, і яку Я не можу ще більше обтяжувати Своїм безутішним горем. (т.11, ст. 100)
254. Горе релігіям, які стають світськими, бо дух їхніх священиків і їхніх вірних більше не живе. Горе націям, чий вожді є лише холодними, пишномовними базікалами без плідних ідей! Горе людям, яким бракує духовного життя! (т.11, ст. 102)
255. Найдосконалішою жертвою є: любити тих, хто нас переслідує, як самих себе і не думати про помсту. Хто це робить, матиме мир. Хто любить своїх ворогів, досягає досконалости і має Бога.
(т.11, ст. 114)
256. Законом Божим є любов, і хто не має співчуття до ближнього, той не любить. (т.11, ст. 118)
257. Богові треба давати не надлишок, а власну кров, і варто полюбити терпіти для Нього. (т.11, ст. 118)
258. Ознаками християн хай будуть любов та єдність, одна форма одягу, спільна власність і братерство у серцях. Усі за одного і один за всіх. (т.11, ст. 124)

259. Фальшиві чуда завжди пов'язані зі страхом, тривогою і брехнею. А чуда Божі дарують святий мир, радість, зцілення і довір'я та ведуть до святих бажань і діл. (т.11, ст. 144)
260. Люди завжди звинувачують невинних у тому, що вони є причиною лиха, яке вони, грішники, накликали. Навіть Бога звинувачують у тому, що Він є причиною їхніх страждань. (т.11, ст. 145)
261. Тепер, коли старий обряд закінчено, Я святкуватиму новий обряд. Я пообіцяв вам чудо любови. Тепер прийшла година його сотворити. Через чудо Євхаристії, яке Я тепер сотворю, ми завжди будемо залишатися разом. (т.11, ст. 196, 197)
262. Я покинув Отця, щоб прийти до Марії і стати Ісусом в її непорочному лоні. Від її любови, що стала молоком, Я живився. Я вийшов з чистоти і любови, бо Матір живила Мене своїм заплідненням від досконалої любови, що живить Небо, дівицтвом. Ніхто не любить Мене так, як вона. У ній вся ласка і святість. Вона є істотою, яка все отримала і все віддала. Вона є найсвятішим доказом того, що може Бог. (т.11, ст. 202)
263. Я рятую тих, хто має добру волю бути врятованим. (т.11, ст. 205)
264. Я буду об'являтися вам в таємницях Моєї любови. Буду зміцнювати вас і говоритиму до вас: Встань! Виходь! Іди за Мною! Слухай! Пиши! І ви будете серед них. (т.11, ст. 206)
265. Хто страждає в мирі Божому, страждає, але він не грішить і не розпачає. (т.11, ст. 207)
266. Любіть себе взаємно більше, аніж любов того, який віддає своє життя за своїх друзів. (т.11, ст. 209)
267. У вас вже діє хліб, що є Богом, і вино, що є кров'ю і не походить від людини. Вони надають вам першого трепету обоготворення. Якщо ви будете витривалими в моїй любові і завжди будете Мене мати, ви станете богами. Ось тут істинний плід з дерева добра і життя. Хто цим хлібом живиться – житиме вічно і стане богом у Царстві Божому. (т.11, ст. 212)
268. Небо було зачиненим, та не повністю, бо Марії – Цариці ангелів вдалося вирвати з неба одного ангела як розраду для свого Сина. Бідна Мама! Вона також скуштувала гіркоти бути покинутою Отцем. Та цей пожертвований для відкуплення біль, дав Мені

силу подолати смертельний страх в Оливному саду і витримати страсті у множестві їхніх болів, з яких кожен служив для того, щоб відкупити певний вид і спосіб гріха. (т.11, ст.214)

269. Опановувати себе самого і витримувати образи, що є найвищим ступенем любови, вдається лише тим, які роблять закон любови мотивом свого життя. (т.11, ст. 214)
270. Ті, що хочуть Моєї смерти, є катами Бога. Цей Мій учень і друг є також зрадником, катом людини. Мій перший кат, бо зусилля терпіти його поруч із Собою, за Моїм столом, захищати його перед вами (апостолами), вже вбивало Мене. (т.11, ст. 220)
271. Римський солдат до первосвященників: Ох, бідненькі! Вони оскверняться, якщо увійдуть у преторію. А вбивство єдиного єврея, який є Людиною (Ісуса), а не шакалом і рептилією, як ви, воно вас не заплямовує? (т.11, ст. 254)
272. Ісус до Пилата: Істина допомогла Сократу добре жити. І також добре померти й увійти в друге життя без імені: зрадник громадянських добродішностей. (т.11, ст. 257)
273. М. Вальторта: Співпереживаюча любов є розпинанням особистости, яка слідує за Вчителем аж до останньої муки. Померти з любови, споглядаючи мого страждаючого Ісуса, здається мені найкращою смертю. (т.11, ст. 269)
274. Я мав бути розтерзаним, щоб спокутувати ваші тілесні гріхи.
(т.11, ст. 273)
275. Добрим є Лонгин, який наважується Мене захищати, оточений величезною ворожою масою. Він допомагає Мені і дає Мені перепочити, допускає до Мене з розрадою побожних жінок, знаходить Кириная на допомогу Мені і, нарешті, дозволяє Матері стояти коло Мене біля підніжжя хреста. Він був героєм праведности і тому став героєм Христа. (т.11, ст. 275)
276. Хто дарує мені любов, воду, яка гасить Мою спрагу божественного мученика, тому Я даю Себе самого, тобто захист і благословення. (т.11, ст. 275)
277. Марія є Матір'ю дівственних і святих, але також і Матір'ю грішників. (т.11, ст. 287)
278. Пара – Ісус і Марія є протилежністю парі – Адам і Єва, щоб повернути людство назад до того стану, в якому воно перебувало при сотворенні. (т.11, ст. 288)

279. Під п'ятою Моєї Діви-Матері сатана не може більше піднятися. Він злоститься і пиниться, реве і богохулить. Та Марія не зауважує цього, бо небесні гармонії і пахощі оточують улюбленим танком Красуню, Святу. І її око, чистіше за лілію і миліше, ніж у воркуючої голубки, бачить лише свого вічного Господа, Дочкою, Матір'ю і Нареченою якого вона є. (т.11, ст. 290)
280. Ох, материнство мучениці Марії! Ох, материнство, таке ж величне, як божественною є твоє дівицтво! Ти, свята Мамо, Співвідкупителько, ти одна змогла в ту страшну годину закликати Юду до покаяння, хоч удари бича, що розривали Моє тіло, поранили і твоє серце. Ти, ти одна, змогла любити і прощати, коли вже відчувала, як хрест розриває твоє серце (т.11, ст. 291)
281. Марія – нова Єва. Вона вчить вас нової релігії, в якій любов спонукає простити навіть того, хто вбиває Сина. (т.11, ст. 292)
282. Нове життя розпочинається для людства з Марією. Її добродісність і її спосіб життя – це школа. І в її болю, який мав усі обличчя, також і обличчя прощення вбивці її Сина, є ваше спасіння. (т.11, ст. 292)
283. Смерть, при виді якої праведники посміхаються, оскільки через неї вони входять у радість володіння Богом, є жахом для тих, які знають, що смерть означає перехід від пекла серця у вічне пекло сатани. (т.11, ст. 296)
284. Пізнавати Бога – означає Його любити, Йому служити, бути здатними пізнавати Його для себе самого та для інших, і так стати священиками, які на землі моляться за своїх братів. Посвячений є священиком, але ним є і переконаний, люблячий, вірний віруючий, перш за все покайнна душа, що саможертвується з любови. Бог не дивиться на одяг, але на душу. (т.11, ст. 298)

* * *

285. Кат прикладає цвях до місця пульсу, піднімає молоток і робить перший удар. Ісус викрикує при цьому болю, здригається і широко відкриває очі, заповнені сльозами. А Марія на крик свого скатованого Сина відповідає стогоном, що схожий на жалібне скиглення ягняти, якого збираються заколотити. Вона згинається від болю і обхоплює руками голову. Тепер Ісус, щоб не мучити її, не робить ні звуку. (т.11, ст. 323)

286. Тихі жалібні стогони Матері супроводжують різкий звук заліза; хриплі стогони Марії, яка при кожному ударі молота все більше корчиться, неначе молот падає на неї, Матір-Мученицю. І вона неймовірно приголомшена цією тортурою. (т.11, ст. 324)
287. Розбійник Дисмас: Господи, згадай про мене, коли прийдеш у своє Царство. Це справедливо, що я страждаю. Але дай мені милосердя і мир в іншому житті. Одного разу я чув, як Ти промовляв, але, будучи дурним, відкинув Твоє слово. Тепер я розкаюся в цьому. Я розкаюся у своїх гріхах перед Тобою, Сину Всевишнього. Я вірю, що Ти походиш від Бога. Я вірю у Твою владу. Я вірю у Твоє милосердя. Христе, прости мені в імені Твоїї Матері і Твого найсвятішого Отця! (т.11, ст. 332)
288. Мамо, де ти? Я більше не можу тебе бачити. І ти теж Мене покинула? – каже Ісус, коли Йому помутніло в очах. – Ні, ні, Сину! Я Тебе не покину! Чуєш мене, Любий... Мама тут, тут вона... і страждає від того, що не може бути там, де Ти... (т.11, ст. 338)
289. Лонгин стає перед хрестом, добре цілиться і наносить удар. Широкий спис протикає глибоко знизу вверх і справа наліво. Це сталося, друже, – каже Лонгин до Йоана. – Краще так, як для рицаря! І не ламаючи кісток... Він справді був праведником! (т.11, ст. 343)
290. Гамалиїл: Жахливе сталося! Я був у храмі! Знак! Храм розсипається! Завіса із пурпуру розірвалась! Свята святих розкрита! Прокляття над нами! (т.11, ст.343)
291. Марія нахилиється над мертвим тілом Ісуса і бачить відкриті груди та серце свого Сина... і скрикує. Здається, ніби меч пробив її серце. Вона кричить, а потім падає на свого Сина і має також вигляд мертвої. (т.11, ст. 348)
292. Богородиця: Ідіть у світ, як пастухи, і проповідуйте: Слава Богові! Гріх мертвий! Сатана переможений! Мир на землі і на небі між Богом і людиною! Готуйте дороги для Його повернення. Я посилаю вас. Я, котру материнство робить священнослужительською обряду. (т.11, ст. 357)
293. Світ думає, що відкуплення довершилося з Моїм останнім подихом. Ні. Мати довершила його. Три дні вона поборювала сатану, який хотів довести її до того, щоб вона відкинула Моє Слово і не повірила в Моє воскресіння. Марія була єдиною, хто продовжував вірити. Вона є великою святою також і через цю віру.

Її мука є подібною до Моєї муки в Гетсиманії. Світ не зрозуміє цю сторону, та ті, “хто є в світі, але не від світу” – зрозуміють її і їхня любов до Матері болю зростатиме через це. (т.11, ст. 361)

294. Єрусалим – лігво тигра. Народ убивць! Банда розбійників. Не лише за все добро, але й за життя простягають ці злочинці свої розбійницькі пазури. Тридцять три роки прагнули вони життя моєї Дитини...

Це було Ягнятко з молока і троянд, Ягнятко із золотими кучерями. Заледве воно могло сказати “мама”, робило перші крочки і посміхалося кількома зубчиками поміж кораловими устоньками, а вони вже прийшли, щоб Його вбити... (т.11, ст. 367)

295. Світ прийде до Христа, до Сина Божого і мого Сина, він прийде до того, кого ви вбили, але ви навіки будете поміченими каїнами Бога, з тавром виродків людського роду. Я з вас народжена є Матір’ю усіх, повинна сказати, що ви повелися зі мною, вашою дочкою, гірше вітчимів, і що ви в необмеженій кількості моїх дітей є тими, яких мені найважче прийняти, бо ви забруднені злочином щодо моєї Дитини. І ви навіть у цьому не розкаюєтесь. (т.11, ст. 371)

296. Богородиця: Мені здається, що я зазнала всього болю світу, і що весь біль лежить тягарем на моїх плечах і нагинає їх своєю вагою. Я несу свій хрест і Його хрест зі спогадом про Його муки і дійсністю моїх мук. (т.11, ст. 372)

297. Марія Магдалина: За роботу. Плач нічого не допоможе. Або принаймі, плачучи, працюйте. (т.11, ст.396)

298. Марія цілує спис, на якому ще є закипіла кров Сина... Вона також не хоче витирати цю кров, а залишає її, як вона говорить, як “рубін Божий на жахливому списі”. (т.11, ст. 406)

299. Богородиця: Я простила би Юді, щоб врятувати його душу. Для цього не треба шкодувати жодних зусиль і переборювати всяку відразу, усяку неприязнь і всяке невдоволення, навіть якщо це роздирає тобі серце... (т.11, ст.417)

300. Богородиця: Ісус зробив мене у Йоані Матір’ю всього Свого насліддя... Це завдання матерів – виправляти, зіцлювати, прощати і вести. (т.11, ст.418)

ДВНАДЦЯТИЙ ТОМ

301. Марія Магдалина до Петра: Що сталося – те сталося. Дикі крики не виправлять того. Це лише притягує до тебе увагу і випрошує співчуття, якого ти не заслужив. Будь чоловіком у своєму розкаянні. Не кричи, роби щось... Ти ж знаєш, ким я була. Та коли я зрозуміла, що я гірша від лайна, я не звивалась у конвульсіях. Я діяла. Прилюдно. Без поблажок до себе і світ змушений був визнати, що Марія більше не є грішницею. Я переконала світ діями. Ти роби так само і мовчи! (т.12, ст. 9)
302. Марія про Петра: Хто боїться – ще недостатньо знає Бога, бо Бог є любов. А любов дарує довір'я і дає нам змогу не боятися Його суду. В імені Ісуса усе буде прощене... (т.12, ст. 15)
303. Святий Отче, вислухай мене заради мого “так”, яке я сказала посланому Тобою ангелові. Тепер Ісус більше не відчуває болю, бо з Його тригодинною агонією після попередніх тортур Він сповнив усе. У мене немає більше крові в тілі. Я помираю, біль вбиває мене. Я пролила кров разом із Ним вночі Страсного четверга і Страсної п'ятниці. Я замерзаю, як людина, що зійшла кров'ю. Але що буде з цим малим стадом мого Сина? Я – ніщо, Отче. Та, на бажання мого Сина, я – як озброєне військо. Я буду захищати Його вчення і Його насліддя, як вовчиця захищає своїх дітей. (т.12, ст. 18)
304. Я є корисною справою мого Сина, Його Церкви, яка ніколи не знайде спокою і яка повинна пустити глибоке коріння, щоб її не викорчували бурі. Я буду піклуватися про неї. (т. 12, ст. 20)
- * * *
305. Куля неймовірної осяйности із іскристим шлейфом виринає із незвіданих глибин неба і мчить до землі. Вдаряється в привалений камінь гробу, ламає його, кидає додолу своїм громом нажахану сторожу, виставлену вартовими для Господа Всесвіту. І земля дрижить при Його поверненні, як тоді, коли її покинув дух Господа. (т.12, ст. 22)
306. Ісус знову красивий, без ран і крові, лише осяйний у світлі, що потоками летіє із Його п'яти ран і сочиться через усі пори Його шкіри. Ісус піднімає руку і благословить світ. (т.12, ст. 23)
307. Марія випрямляється на колінах, схрещує на грудях руки і каже зі схлипуванням, сміючись і плачучи водночас: Мій Господи і мій Боже! Ісус притискає її до Свого серця і цілує її. О, тепер Марія

усвідомлює, що це не видіння, а воістину воскреслий Син, що це її Ісус. Він бере обличчя Матері в Свої руки і притискає її уста до країв рани в боці, з якої пробиваються промені найяскравішого світла. (т.12, ст. 25)

308. Я дякую тобі, Мамо, що ти Мене зачала, виростила і допомогла Мені в житті і смерті. Я відчував твої молитви за Мене. Вони були Моєю силою у болю, мандрівках земного життя і вони досягли Мене на хресті. Вони супроводили Мене в рай. Ціле Небо співає тобі, Моя Свята Мамо, своє осанна! (т.12, ст. 26)
309. Ісус дещо приховав блиск Своєї слави зі співчуття до створіння – Марії Магдалини, виснаженого надто великим хвилюванням, що могло б померти від такої раптової радості. (т.12, ст. 34)
310. Минуло лише 38 годин, замість 72, коли Моє тіло було без життя. Але Марія, Моя Мати, своїми молитвами пришвидшила чудо Мого воскресіння. Колись вона своїми молитвами за кілька років до визначеного часу розкрила Небо, щоб подарувати світові Спасіння. (т.12, ст. 38)
311. Я прикрашаюся Моїми ранами, з яких більше не тече кров, а з яких випромінює світло. Це світло, що стане радістю Матері і Блаженних, та нестерпним жахом для проклятих і демонів у світі і Судного дня. (т.12, ст.39)
312. Новий Адам іде до нової Єви. Зло прийшло у світ через жінку, і жінка його перемогла. Плід тіла жінки звільнив людей від отруйного впливу Люципера. Тепер вони можуть, якщо лиш захочуть, бути спасеними. (т.12, ст. 40)
313. Якщо ви Мене любите і заради Мене долаєте все, то Я беру вашу голову і ваше хворе серце у Мої пробіті руки і вдихаю Мою силу вам в обличчя. Я спасаю вас, бо ви діти, котрих Я люблю. Ви будете знову гарними, здоровими, вільними і щасливими.
(т.12, ст. 41)
314. Ісус до М. Вальторти: Ти повинна їсти хліб страждань твого Бога і сліз Марії. (т.12, ст. 42)
315. Богородиця до Йоани: Сильнішою за віру є любов. Вона – дієва доброчесність. Завдяки їй ти зродиш Хузі нову душу. Не бійся, я тобі допоможу. (т.12, ст. 55)
316. Слухайте і пам'ятайте про те, що у передбачений час після Моєї смерті місто, яке вбило Бога, буде знищене. (т.12, ст. 67)

317. Йоан до Петра: Я б сказав Йому: “Я люблю Тебе”. У любові міститься також і прохання за прощення і розкаяння. (т.12, ст. 76)
318. Язичник Лонгин відчув співчуття до незнайомого, в якому Мені відмовив Мій народ. Він віднайде у Небі той ковток, що запропонував Мені. (т.12, ст. 84)
319. Я переміг смерть. Та вона менш уперта, ніж старе єврейство. Та Я нагну вас. (т.12, ст. 85)
320. Ісус до Петра: Ти повинен бути скелею Мосі Церкви. Якщо б ти колись зачинив своє серце і Церкву перед інакомислячими, тоді подумай про те, що не Ізраїль, а Рим захищав Мене і хотів проявити милосердя. (т.12, ст. 85)
321. Я помер від любови. Від любови, в якій Мені відмовили. Співчуття – це любов. А в Ізраїлі ніхто не мав співчуття.
(т.12, ст. 92)
322. Замість того, щоб впасти на коліна і подякувати Богові, який подарував їм ці книги “Богочоловік” – єдине, що треба було б зробити – більшість будуть їх гортати, зважувати, аналізувати і сподіватися знайти суперечності з іншими надійними творами! І знищити, знищити, знищити в ім’я людської науки, розуму і критики, тричі людської зарозумілості. (т.12, ст. 93)
323. Я прошу вас і говорю особливо до вас, Мої священики: прийміть упокорення бути зневаженими цивільною людиною, аби ви стали “отцями душ”. Цей твір для всіх. Та в особливий спосіб він присвячений вам; це Євангеліє, в якому Вчитель бере Своїх священиків за руку і веде їх зі Собою у ряд учнів! Добрі із вас матимуть із цього твору радість, а злі будуть бушувати.
(т.12, ст. 93)
324. Сходження Святого Духа подібне до хрищення вогнем, оскільки Дух є любов’ю, а любов стирає гріх. Отже, гріх, що ви залишили Мене самотнім у смерті, прощений. (т.12, ст.99)
325. Я настановляю священиків, щоб врятувати відкуплених Моєю кров’ю. Та люди постійно впадатимуть у смерть. Потрібен хтось, хто має владу знову і знову омивати їх Моєю кров’ю. Ви будете це робити, і ваші послідовники. (т.12, ст. 100)
326. Великою службою є ваша, – судити в Моє ім’я і відпускати гріхи. Коли ви будете жертвувати хліб і вино та перетворюватимете їх у Моє тіло і Мою кров – ви звершуватимете надприродно велике

діло. Ви повинні бути чисті серцем, духом і тілом та мати чисті уста, бо ви торкаєтеся до Того, хто є чистий і ви споживаєте тіло Бога. У вас сходитиме Слово, як Воно колись зійшло через любов у лоно Матері. (т.12, ст. 100)

327. Найблагодословеннішими є священики, які уміють залишатися апостолами: хліб, вода, світло, голос, спокій і ліки для Моїх бідних дітей. В особливому світлі засяють вони у Небі. (т.12, ст. 104)

328. Ці рани – спасіння світу. Світ, який ненавидить, роздер їх, але любов зробила з них ліки і світло. Ними прибито гріх. (т.12, ст. 108)

329. Ми йдемо на Голготу. Там так багато Моєї крові, що земля стала твердішою за залізну руду. Істинно кажу Я вам: Аж до кінця часів не буде місця, святішого за це, і люди з усіх частин землі в усі часи приходитимуть туди, щоб поцілувати цю землю.
(т.12, ст. 116)

330. Якщо завжди хочеш виконувати волю Божу, але можеш несправитися з цим, то Бог приходить зі Своїм ангелом на допомогу виснаженому герою. (т.12, ст.119)

331. Споглядання – це найдієвіша молитва. Людина вступає у зв'язок із Вічним і речами, які слугують для цього, підносить дух далеко над землею; споглядає досконалість Божу і людську неміч, неміч власної особи; пробудження вольових актів любови або виправлення, та назавжди – поклоніння, навіть якщо ця воля споглядання має своїм джерелом провину чи покарання (т. 12, ст. 120)

332. Лише Святий Дух дістане Мої слова із вашої безодні мислення і відкриє їх вам, щоб зробити їх зрозумілими для вас. (т.12, ст.121)

333. Покора – це основний камінь досконалости. Благословляйте і тих, які вас принижують, бо вони дають вам необхідне для вашого небесного трону. (т.12, ст.126)

334. Корони святих прикрашені коштовними каменями подоланих спокус. Не шукайте їх, але й не бійтеся, коли вони приходять.
(т.12, ст. 126)

335. Станьте на коліна, щоб Я вас поблагословив, і Моє благословення розкрило вам дух для споглядання. (т.12, ст. 126)

336. Хто залишиться в поєднанні зі Мною на службі у Всевишнього Творця та прагне спасіння усіх людей, той виганятиме бісів, а змії і отрути будуть нешкідливими для нього; пройде без перешкод

через полум'я і хмари диких звірів, доки Бог хоче, щоб він перебував на землі і служив Йому. (т.12, ст.134)

337. Коли вмирає гордість – народжується покора. Із пізнанням росте любов. Не бійтеся! (т.12, ст. 143)

338. Благословіть тих, хто вас принижує, щоб ви стали святими.
(т.12, ст. 144)

339. Дорогу на Кальварійську гору у майбутньому ви часто повинні проходити, споглядаючи; вчити цього споглядання. Споглядайте! Споглядайте на Мої болі, бо Я відкупив вас болями, а не теперішньою прославою. (т.12, ст.144)

340. Ісус до Марії – мами Юди Іскаріота: Мої сльози і Мій поцілунок! Ніхто не отримав від мене так багато. А тому будь спокійна, бо між тобою і Мною немає нічого, окрім любови. (т.12, ст. 151)

341. Якби Юда глянув на Мене на мить з розкаянням, то Я здобув би йому Боже прощення. (т.12, ст. 151)

342. Коли людина розкаюється, тоді росте сила її душі, і Бог помножує Свої ласки через її каяття. Чи всемогутній Господь не простив і Давидові? (т.12, ст. 171)

343. Хто зберігає в серці Моє вчення – має водночас Ісуса в серці. Тому Слово і наука є одне і те ж саме. Хто робить те, чого навчав Ісус, той має у собі живого Ісуса і нерозділений із Ним. (т.12, ст.173)

344. Несіть ваш хрест так, як Я ніс Свій. Будьте терпеливі! Прощайте! Дорога страждань є дорогою до Неба. Немає іншої дороги, аніж віддати себе на волю Богу, бути великодушним і любити всіх.
(т.12, ст. 175, 176)

345. Церкви будуть різними за кількістю, але однаковим способом думання. Всі підпорядковані верховному главі Церкви, Петрові і його наслідникам аж до кінця часів. А ті, які відділяться, будуть відокремленими членами, і містична кров, ласка, що сходить від Мене, Божественного Верховного глави Церкви, більше не живитиме їх. (т.12, ст. 196)

346. Я зміг відкрити ворота аду, щоб вивести праведників, і ворота чистилища, щоб звільнити бідні душі, та місце жаху залишилося зачиненим. (т.12, ст. 197)

347. Чуда завжди будуть на світі. Їх буде тим більше, чим більше праведників буде на землі. Якщо чуда стануть рідкісними – то це

знак того, що бракує віри і праведности. (т.12, ст.199)

348. Щоб очистити людство від первородного гріха, була потрібна сповнена жертва. Істинно, цілющі води, про які говорить Єзикійл, витекли із Моєї рани в боці. Опустіть ваші душі у цю воду, щоб вони вийшли незаплямленими і отримали Святого Духа.

(т.12, ст. 211)

349. Христіть Моїм хрищенням, але в імені Триєдиного Бога; бо якби Отець не хотів, а Дух не співпрацював, Слово не стало б тілом і не було б ніякого відкуплення. (т.12, ст. 211)

350. Візьміть хліб та вино, як Я це зробив, і благословіть, розділіть і роздайте в Моє ім'я; і християни повинні споживати Мене.

(т.12, ст. 211)

351. Християнин є сином Царя, який іде своєю дорогою до Царства, щоб сісти на трон, що підготував йому Отець. Смерть не страшна для того, кому не треба боятися Бога, але одежа його повинна бути чистою від усякого бруду, щоб він зберіг її чистою для воскресіння.

(т.12, ст. 215)

352. Лавини починаються із сніжинки. Нечистий, негідний, єретичний, невірний, невіруючий, інертний або холодний, погаслий, безсилий, безсоромний священик завдає в сотню разів більше шкоди, ніж простий вірний, який робить ті самі гріхи. Недбалість у священичому стані закінчується боговбивством. Ї

(т.12, ст. 217)

353. Як Отець і Творець помножує зорі, щоб Небо не опустіло через тих, які згасають, так само Я повинен буду євангелізувати сотні і тисячі разів учнів, яких посилятиму впродовж століть серед людей. Їхня доля буде подібною до Моєї: синагоги і горді їх переслідуватимуть, як вони переслідували Мене. (т.12, ст. 219)

354. Петре! Ти – верховний пастир і мореплавець у жажливі часи. Хай твоїм компасом буде Євангеліє. У ньому – життя і спасіння.

(

т.12, ст.220)

355. Я залишаю вам Євхаристію, тобто вашого Ісуса, який став поживою для людей. І Я залишаю вам друга, Утішителя; Він вестиме вас. Я веду ваші душі із Мого світла у Його світло, і Він завершить вашу освіту. (т.12, ст. 221)

356. Нове обрізання замінить попереднє. Відтепер людина буде обрізаною в серці, ще більшою мірою – у душі, аніж у серці; оскільки

кров обрізаних тепер помічена Моєю найчистішою кров'ю.
(т.12, ст. 224)

357. Моліться і терпіть, доручайте молитися і терпіти, вимолюйте жертви і терпіння у чистих, добрих, великодушних; бо цими засобами навертають братів. (т.12, ст. 225)
358. Жоден із ваших добрих вчинків не залишиться без винагороди, і багато хто засяє яскраво у Небі, хоча вони й не проповідували, не керували, не мали апостольських подорожей, чи вибрали особливий стан, а лише тому, що вони молилися і страждали, щоб здобути покайний мир та навернення смертних. (т.12, ст. 227)
359. Мені досить, аби ви ревно молилися у поєднанні з 72 учнями і під керівництвом Моєї Матері, яку Я довіряю вам із синівською турботою. Вона буде вам Матір'ю і вчителькою любови та досконалої мудрости. Спочатку Моя Мати, а потім Святий Дух прояснить для вас слова пророків на цей час. (т.12, ст. 241)
360. Отець до Ісуса: Оскільки Ти все зробив і не пошкодував Себе, Я хочу благословити Тебе і зробити Твоє насліддя численним, як зорі на небі і пісок на узбережжі моря. Твої послідовники повинні захопити браму своїх ворогів і у Твоїх послідовниках повинні бути благословенні усі народи землі. (т.12, ст. 242)
361. Загубіться у безодні споглядання. Намагайтеся забути, що ви є люди і спробуйте перетворитися у серафимів. Киньтеся у вогонь, у полум'я споглядання. (т. 12, ст. 243)
362. Ви не матимете у собі Царства Божого, якщо не будете мати любови. А тому будьте чистими через полум'яне поклоніння, яке освячує людину, бо занурює її у вогонь Божий, який є любов'ю. (т.12, ст. 243)
363. Яків, Мій брат, повинен бути предстоятелем спільноти Єрусалиму. Більшим і подібнішим до Христа він є своєю мудрістю, а не родинними зв'язками. (т.12, ст. 245)
364. Яків до Петра: Ти мій верховний глава, Симоне Йони, і я визнаю тебе ним у присутності Господа та всіх товаришів і присягаю послух. Я дам тобі, що зможу, аби допомогти тобі у твоєму завданні, але я прошу тебе, дай мені свої вказівки, бо ти глава, а я – підлеглий. (т.12, ст.245)
365. Кажіть до світу: Біль іде не від Бога. Бог лише допускає його і ми не знаємо причин, але ми пишаємося, що можемо мати частку

жереба Ісуса. Ми пишаємося тим, щоб бути прибитими до хреста і продовжити страсті нашого Ісуса. Радійте з того, що смієте взяти участь у Моїх стражданнях, щоб потім могли бути зі Мною у славі. (т.12, ст. 246)

366. І ви, невинні знаряддя Моїх страстей, терня, цвяхи, дерево і мотузки, будьте благословенні, бо ви допомогли Мені сповнити волю Мого Отця. (т.12, ст. 251)

367. Язики полум'я опускаються та цілують чоло кожного апостола. Але полум'я, яке зійшло на Марію, є короною, обручем на чолі, що оточує голову Діви і коронує Царицю, Дочку, Матір, Наречену Бога, Непорочну Діву. (т.12, ст. 260)

368. Всі, які роблять зусилля проповідувати Бога серед людей, сьятимуть у вічності, немов зорі. (т.12, ст. 261)

369. Ісус до М. Вальторти: Ти є мученицею ненависти, яка не хоче, щоб ви славили Мої чуда завдяки цьому творові, що служить, неначе могутня зброя, аби вирвати у змії багато здобичі.
(т.12, ст. 261)

370. Богородиця: Петро стає все впевненішим і тепер, коли він знає, для чого Лазар призначив дім Тайної Вечері. Він вирішив почати регулярні Служби Божі в любові і завжди в день після суботи святкувати цю тайну, бо цей день є тепер днем Господа, оскільки в цей день Він воскрес. (т.12, ст. 281)

371. Богородиця: У дім Лазаря вороги Ісуса не наважаться зайти, відколи знають, що Рим не одобрив поведінку Понтія Пилата.
(т.12, ст. 282)

372. Никодим: Я виготовляю статую розп'ятого Ісуса і використаю для цього один із моїх велетенських лівійських кедрів, та заховаю в ній першу плащаницю, в якій несли тіло Ісуса з Голготи до гробу. Іншу, другу плащаницю, яка огортала Його з вечора дня відпочинку до Воскресіння, повинна отримати ти – Мати Маріє.
(т.12, ст. 284)

373. Марія до Гамаліїла: Ти побачив у храмі так довгоочікуваний знак, що вказував на початок християнського літочислення.
(т.12, ст. 304)

374. Гамаліїл: Лише ти, дочка, Мати і Наречена Бога, який, мабуть, уже при твоєму зачатті наповнив тебе світлом твоєї мудрости, можеш показати мені дорогу, щоб оглянути мир, знайти істину, щоб здобути істинне життя. (т.12, ст. 305)

375. Гамалиїл кладе руки Марії у свої і цілує їх. Потім він стає на коліна і просить її покласти свої благословенні руки на його стару втомлену голову. Марія задовольняє його прохання і робить ще більше – малює хрест на похиленій голові. (т.12, ст. 307)
376. Петро до Йоана: Якщо я правильно зрозумів одну із промов Ісуса, то я повинен іти в Рим і там заснувати безсмертну Церкву. (т.12, ст. 308)
377. Йоан до Петра: Я розумію, що цей розквіт у красі і радості є знаком того, що Марія відчуває, як наближається її поєднання з Сином. Я переконаний, що вона бачить свого Сина у Його славі всі дні. І це її блаженство. Я думаю, що у цьому спогляданні просвітлюється її дух і стає здатним знати майбутнє, так як його знає Бог. (т.12, ст. 309)
378. Йоан до Петра: Тіло Марії ще на землі, але я думаю, що її душа є майже завжди в Небі. Бог є у ній, як тоді, коли вона носила Його у своєму лоні. Вона живе в Любові. Цей вогонь любові забере її у певний час, без болю для неї і без розкладання її тіла. Біль будемо відчувати лише ми, бо не матимемо більше нашої вчительки, провідниці й утішительки. (т.12, ст. 310)
379. Богородиця до Петра: Тоді іди в Рим і будь у мирі. Ми всі знову побачимося в Небі при Сині Чоловічому. Наскільки можу, я благословляю тебе. Вона кладе свої руки на голову Петра і робить на ній знак хреста. А Петро нахиляється, щоб поцілувати її стопи. (т.12, ст. 312)
380. Богородиця: Я повинна була стати Співвідкупителькою. Усе, що Ісус душевно витерпів із четверга на п'ятницю, витерпіла разом з Ним і я. Коли мені з'явилося навіки воскресле Світло, я все зрозуміла. Вчення Христа є вченням любови. А любов завжди була провідною зіркою і спонукою життя Ісуса, як і мого життя. Ми нікого не відкинули і всім простили. (т.12, ст. 314)
381. Богородиця до Йоана: Ти є той, хто вміє досконало любити. Петро завжди був чоловіком щиросердним і наполегливим. Андрій – мовчазним і нерішучим. Яків, твій брат, – імпульсивним. Інший Яків, брат Ісусів, був праведником і героєм. Юда Алфея, його брат, був завжди аристократичним і вірним. Филип і Вартоломей – це традиціоналісти. Симон Зелот відзначався мудрістю. Тома – миролюбністю. Матей був покірним; пам'ятаючи своє минуле, він старався залишатися непоміченим. А Юда Іскаріот, на жаль, чорна вівця в отарі Ісуса, змія, яка грілася в любові Його, завжди був сатанинським брехуном. (т.12, ст. 316)

382. Богородиця: Я цілковито віддала себе Богові, хоча й розуміла, скільки болю для мене впливає із цього. Тому від свого першого: “Так”, яке я промовила до ангела, я знала, що посвячую себе найбільшому болю, якого може зазнати лише матір. (т.12, ст. 316)
383. Богородиця: Ви будете продовжувати духовне материнство, яке почалося для мене на Кальварійській горі, щоб подарувати Господеві багато дітей. (т.12, ст. 317)
384. Богородиця: Я не зазнаю хвороби, агонії і жаху смерти. Але я помру. Це є моїм найбільшим бажанням і моєю єдиною волею. Покинути землю, щоб піти до Неба і вічно бути з Ісусом!
(т.12, ст. 318)
385. Йоан до Богородиці: Ти одна, Маріє, подарувала Богу так багато любови, як усі первосвященики разом протягом століть. Любови палкої і найчистішої. (т.12, ст. 321)
386. Богородиця: Не бійтеся. Любіть і не бійтеся. Бог допоможе вам і зробить вас переможцями над усіма і всім. Усе отримувеш, коли стаєш серафимом. (т.12, ст. 321)
387. Марія схрещує на грудях руки, опускає повіки на свої лагідні, сяючі від любови очі, і каже до Йоана: “Я – в Бозі, і Бог є у мені. Я споглядаю Його і відчуваю Його обійми”. (т.12, ст. 322)
388. Раптово райське світло осяяло приміщення і в ньому з’являються ангельські постаті. Вони оточують ложе, нахиляються над Марією, піднімають нерухоме тіло і відлітають із сильним ударом крил через отвір у даху, який утворився чудесним способом. Марія швидко підноситься до Неба, оточена ликуючими ангелами.
(т.12, ст. 325)
389. Йоан: Не лише Христос став знову живим Своєю власною Божественною владою, а й Мати Його, після того, як три дні була мертвою, знову повернулася до життя, і тілом, і душею зайняла своє місце у вічному небесному житті поруч зі своїм Сином.
(т.12, ст. 328)
390. Йоан: Вірте всі у воскресіння тіла в кінці часів і у вічне життя душі і тіла; блаженне життя для Святих, жахливе для нерозкаяних грішників. Вірте і живіть як святі, як Ісус і Марія, щоб як вони, увійти в Небо. Я бачив, як їхні тіла возносились на Небо.
(т.12, ст. 328)
391. Марія прийшла до Мене, до Бога, в Небо, не пізнавши гробу із його жахом тління і темряви. Енох та Ілля теж не зазнали смерти

і були перенесені на місце, знане лише Богові й жителям Неба. Вони були праведниками, але нічим, порівняно із Моєю Матір'ю, яка у святості поступалася лише Богові. (т.12, ст. 333)

392. Мій Син запалював у мені при Своїх Євхаристійних зустрічах із обіймами безконечну тугу і кожного разу майже викидав із Собою мою душу. Потім Він перебував у мені із безконечною ніжністю; називав мене “Мамо”, і я відчувала Його прагнення мати мене цілковито поруч із Собою. Я нічого іншого більше не хотіла, бо я була переконана, що все спроможний той, хто має Бога. Ви, християни, повинні дійти до цієї всеохоплюючої любові.

(т.12, ст. 334)

393. Марія, найсвятіша після Христа із усіх створінь, була переповненою Богом посудиною, з якої на братів у Христі всіх часів спливатимуть ласки, любов і милосердя. Вона – Мати всіх людей. (т.12, ст. 336)

394. Богородиця: Бог показав мене, прийняту з тілом і душею у славу Неба, патріархам, пророкам, святым, ангелам та мученикам і сказав: Ось досконале тіло Творця. Це є доказом Моєї любові до людини. Нова Єва – Матір Мого Сина і мучениця Мого прощення.

(т.12, ст. 337)

395. Заради непорочного серця Марії, яке не знало жодного недоліку, навіть найменшого, тепер Я відкриваю скарби Неба, і заради її голови, в якій ніколи не жевріла високомірність, Я збираю Свій блиск у начільний обруч і короную її, тому що вона свята для Мене і повинна бути вашою Царицею! (т.12, ст. 338)

396. У священників і мирян має бути пробуджена жива любов до Євангелія і до того, що стосується Христа. Перш за все, – оновлена любов до Моєї Матері, у проханнях якої лежить таємниця спасіння світу, який буде врятований завдяки їй. (т.12, ст. 340)

397. В Ісусі був Бог, і єдиний та триєдиний Бог мав розраду в тому, щоб любити Марію, ту, яка відшкодувала Йому біль, якого Йому завдало все людство; ту, завдяки якій Бог знову зміг порадіти зі Свого сотворіння і населити Своє Небо. (т.12, ст. 342)

398. Святий Дух є справжнім автором Євангелія, і думи Божі різняться від думок людей. І якщо Мені сподобалося відновити картину Моєї Божественної любові, і якщо Я вважав за потрібне зробити це в цьому столітті, коли людство поспішає до прірви темряви і жаху, то чи можете ви заборонити Мені це? (т.12, ст. 348)

399. Візьміть, візьміть цей твір і не відкладайте його вбік, а читайте і давайте іншим читати, бо час близько, а хто святий – хай освячується ще більше. (т.12, ст. 349)
400. Хай милість вашого Господа Ісуса Христа буде з усіма, хто пізнає у цій книзі Мій швидкий прихід і хто, що б не сталося, на їхній захист хай просять про те вигуком любови: “Прийди, Господи Ісусе!” (т.12, ст. 349)

МОЛИТВА ПРО ТЕРПІННЯ ЯК ЖЕРТВУ ВІДКУПЛЕННЯ

Отче наш, Отче! Я, син Твій, в ім'я всіх вірних, котрих Ти мені в опіку віддав, припадаю днесь до Твого престолу, щоб Тебе за них і за себе просити про ті ласки, котрі найважливіші для нас, – для справи Твоєї і нас. Для себе, Господи Боже, прошу о нічого іншого – лиш о хрест! О упокорення! – Упокори! Дай терпіння!.. Ти видиш серце моє, знаєш, що серце моє щиро бажає Твого добра, добра справи Твоєї!

Не хочу свого щастя, не хочу свого здоров'я, задоволення, – не хочу для себе нічого. Про одне прошу: о хрест, о смерть, Господи, – так є, прошу о смерть, – за провини світу, за свої провини, як схочеш... А як схочеш – раптову смерть; якщо для справи Твоєї добре, най вмиру зараз, якщо маю справі перешкоджати! Якщо маю людей псувати – най вмиру! Не хочу ані одної хвили на світі пожити, лиш для хвали Твоєї, для справи Твоєї, для добра людей, відкуплених Твоєю Святою Кров'ю!

Приймаю сей спосіб молитви. Буду писати до Тебе, Господи, молитви, так як робить німий, як хоче порозумітися з людиною. Бо я перед Тобою німий, не умію говорити, не умію до Тебе молитися. Прийми і поблагослови сей спосіб молитви, а дай мені добре часто багато молитися. Господи, Ісусе Христе! Свою молитву повторюю: хочу хрест носити, терпіти й покутувати за мої гріхи. Визнаю їх і хочу будь-яким способом задовольнити Твою Справедливість. Хочу борг сплатити, хоч би й довголітніми стражданнями. Амінь.

Митрополит Андрій Шептицький

Релігійне видання

ІСУС ПРОМОВЛЯЄ ДО НАС

Упорядник о. Ігор Цар

*Набір тексту Оля Кульматицька
Коректор Володимир Дуда (Дібча)
Верстка Уляна Гаталяк*

Підп. до друку 08.11.2013р. Формат 60х84/16
Папір офсетний. Гарнітура «Таймс». Офс.друк.
Фіз.друк. арк. 3,25 .Ум. друк.арк. 3. Умов. Фарбовідб. 3.
Зам.№ 0811-1

Друк ТзОВ “Дизайн-Студія “Папуга”
м.Львів, вул. Любінська, 92
тел.: (0322) 297 00 78
Свідоцтво видавничої справи
ЛВ №15 від 21.11.2001р.